

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/11111. számú

törvényjavaslat

**egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági
nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról**

Előadó:

Dr. Navracsics Tibor
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Budapest, 2013. május

2013. évi ... törvény

egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról

A közigazgatási hatósági eljárások racionalizálása és fejlesztése, a hatósági nyilvántartások közhitelességének megteremtése, valamint a szolgáltató közigazgatás kiterjesztése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja.

1. A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, az 1961. október 5. napján kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. törvényerejű rendelet módosítása

1. §

A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, az 1961. október 5. napján kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. törvényerejű rendelet 3. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az egyezmény 7. cikke szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

2. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosítása

2. §

(1) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 16/B. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (5) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek tanfolyami, illetve szaktanfolyami képzése, továbbképzése és utánképzése a közlekedési hatóság engedélye alapján végezhető. A közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésére, továbbképzésére, utánképzésére engedéllyel rendelkező szervezetekről a közlekedési hatóság jogosult a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól

szóló törvényben meghatározott, valamint a közlekedési hatóság tevékenységével összefüggésben adatokat nyilvántartani, amely nyilvántartás a képzésre engedéllyel rendelkező szerv neve, fantázianeve, székhelye, cégjegyzékszám, adószáma, a tárgyi feltételek biztosításának helyére, valamint a személyi feltételekre vonatkozó adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Az iskolavezetői, a szakoktatói és a vizsgabiztosi tevékenység folytatásához a közlekedési hatóság engedélye szükséges. A tanfolyami és szaktanfolyami képzést, továbbképzést és utánpótlást a közlekedési hatóság ellenőrzi, valamint ellátja annak szakfelügyeletét.”

(3) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 18. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 18. § a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A közlekedési hatóság a (2) bekezdés szerinti iskolavezetői, a szakoktatói és a vizsgabiztosi tevékenység folytatásához engedéllyel rendelkezőkről névjegyzéket vezet. A névjegyzék – a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott adatokon túl – tartalmazza a következő adatokat:

- a) természetes személyazonosító adatok,
- b) engedélyes lakcíme és elérhetőségei (értesítési cím, telefonszám, email cím),
- c) továbbképzésen történt részvétel időpontja,
- d) képesítő okmány száma, a kiadás dátuma,
- e) a névjegyzéket vezető közlekedési hatóság megnevezése,
- f) a névjegyzékbe vétel száma, időpontja,
- g) a névjegyzékbe vételt igazoló okmány száma, kiadás dátuma.

(9a) A (9) bekezdés szerinti névjegyzék a (9) bekezdés c)-g) pontjában szereplő adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21/D. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A közigazgatási bírságnylvántartás az (1) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – az (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a j) pont ja) alpontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(5) A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 24/A. § (6) bekezdésében az „a személyről nyilvántartást vezet,” szövegrész helyébe az „a személyről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet,” szöveg lép.

3. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

3. §

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 57/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az állami foglalkoztatási szerv által vezetett nyilvántartás az álláskereső nyilvántartásba vételéhez, az álláskeresői ellátás megállapításához és igénybevételéhez szükséges, e törvényben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító és a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

4. A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítása

4. §

(1) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 2. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Szerencsejáték szervező tevékenység folytatásához – az e törvényben meghatározott kivétellel – az állami adóhatóság engedélye szükséges. Az állami adóhatóság az engedélyesekről – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 29/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az állami adóhatóság a (3) bekezdés alapján bejelentett játékautomatákról – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

5. A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosítása

5. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 49/A. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (2) és a (4) bekezdés szerinti névjegyzék – a (2) bekezdés *a)*, *d)* és *e)* pontjában foglalt adatok kivételével –, valamint az (5) bekezdés szerinti nyilvántartás – az (5) bekezdés *a)*-*c)* és *e)* pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

6. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

6. §

(1) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 27/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A felszámolói névjegyzék közhiteles hatósági nyilvántartás. A névjegyzékben fel kell tüntetni:

- a) a felszámoló nevét, székhelyét, telephelyét, fióktelepét (működési terület),
- b) a felszámoló ügyvezetőjének, felügyelőbizottsági elnökének, könyvvizsgálójának nevét, lakóhelyét,
- c) a felszámoló főtevékenységét és a létesítő okiratában meghatározott további tevékenységi köreit a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklatúra szerint,
- d) a felszámoló minden közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkező tagjának (részvényesének) nevét (cégnevét) és lakóhelyét (székhelyét), amennyiben a felszámoló külföldi székhelyű felszámoló magyarországi fióktelepe, akkor a külföldi székhelyű felszámoló nevét (cégnevét) székhelyét, nyilvántartási számát, a felszámolói tevékenység végzésére jogosító okirat számát és az okirat kibocsátóját, az okirat érvényességének időtartamát,
- e) annak a jogi személynek vagy jogi személyiség nélküli szervezetnek a nevét, székhelyét, nyilvántartási számát, amelyben a felszámoló gazdasági társaság közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik,
- f) a felszámoló gazdasági társaságnál foglalkoztatott szakirányú szakképzettséggel rendelkezők, ezenkívül a közgazdászok, jogi szakvizsgát tett jogászok, a Magyar Könyvvizsgálói Kamaránál bejegyzett és könyvvizsgálói igazolvánnyal rendelkező könyvvizsgálók nevét, lakcímét.”

(2) A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 66. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A (2) bekezdés szerinti állami felszámolót, továbbá azt a felszámolót, amelyet külön törvények pénzügyi szervezetek felszámolására vagy végelszámolására kijelölnek, nem kell felvenni a felszámolói névjegyzékbe, de a felszámolónak, a felszámolóbiztosnak, továbbá a 27/C. §-ban meghatározott személyeknek az ott meghatározott adatait és azok változását a felszámolók névjegyzékét vezető közigazgatási szerv nyilvántartja. Ezek az adatok közérdekből nyilvánosak. A nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartás. Az állami felszámolónak az e törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott tevékenységére vonatkozóan a felszámolók névjegyzékét vezető közigazgatási szerv hatósági ellenőrzést végez, súlyos vagy ismétlődő jogszabálysértés vagy mulasztás esetén az állami felszámolónál kezdeményezi a felszámolóbiztos vagy az állami felszámoló foglalkoztatottjai, vezető tisztségviselői felelősségre vonását, felmentését, továbbá a felszámolóbiztos 300 000 Ft-ig terjedő közigazgatási bírsággal sújthatja. A bírság kiszabása során a hatóság figyelembe veszi a mulasztás vagy jogszabálysértés jellegét, súlyosságát, egyszeri vagy ismétlődő jellegét.”

7. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

7. §

(1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 19. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 18. §-ban szabályozott nyilvántartás a 18. § *f)* pont szerinti adatkör tekintetében, a 18/A. § szerinti nyilvántartás a 18/A. § *f)* pont szerinti adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 50/C. § (3) bekezdése a következő *h)* és *i)* ponttal egészül ki:

(A nyilvántartás tartalmazza)

h) a támogatás jogcímét (alanyi, normatív, méltányossági),

i) a közgyógyellátásra jogosult által a közgyógyellátás terhére igénybe vett gyógyszer és gyógyászati segédeszközt.”

(3) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 50/C. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás a (3) bekezdés *c)-i)* pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

8. A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

8. §

(1) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 26/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 26/B. § a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bányatelek megállapítására vagy módosítására (bővítésére, csökkentésére, egyesítésére vagy megosztására) irányuló kérelem elbírálási eljárásában a bányafelügyelet a kutatási (készletszámítási) adatok alapján megállapítja a bányatelekben található ásványi nyersanyagok mennyiségét, haszonanyagként vagy meddőanyagként történő besorolását.

(3a) A kutatási területről és a bányatelekről a bányafelügyelet nyilvántartást vezet. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

a) a kutatási terület esetében

aa) a kutatást engedélyező határozat számát és jogerőre emelkedésének napját, kutatási jogadomány esetén a koncessziós szerződés iktatási számát és hatálybalépésének időpontját,

- ab*) a kutatási terület közigazgatási megjelölését az érintett települések megnevezésével, valamint az egységes országos vetületi rendszer (a továbbiakban: EOV rendszer) szerinti koordinátákkal történő lehatárolását, a kutatási blokkok EOV rendszer szerinti koordinátákkal történő lehatárolását, a kutatási terület alap- és fedőlapját,
- ac*) a kutatásra engedélyezett ásványi nyersanyag megnevezését,
- ad*) a kutatási jog jogosítottjának nevét és lakóhelyét, illetve megnevezését és székhelyét,
- ae*) a kutatásra engedélyezett időtartamot,
- af*) a kutatási jog visszavonása esetén, a kutatási jog megszűnésének napját,
- b*) a bányatelek esetében
 - ba*) a bányatelket megállapító határozat számát, jogerőre emelkedésének napját,
 - bb*) a bányatelek védnevét, jogosítottjának nevét és lakóhelyét, illetve megnevezését és székhelyét, határvonal töréspontjainak EOV rendszer szerinti koordinátáit, területét (felszíni vetületét), alap- és fedőlapját,
 - bc*) a bányatelekben található ásványi nyersanyagok megnevezését, mennyiségét (földtani és kitermelhető vagyon),
 - bd*) az ásványi nyersanyag kitermelésének módját,
 - be*) a bányatelket törölő határozat számát, jogerőre emelkedésének napját.

(3b) A (3a) bekezdés szerinti nyilvántartás – a jogosítottjának neve és lakóhelye, illetve megnevezése és székhelye kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 28. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 44. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 44. § a következő (2a)-(2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Polgári felhasználású robbanóanyag forgalmazását és polgári robbantási tevékenység végzését a bányafelügyelet annak a gazdálkodó szervezetnek, valamint e tevékenységet végző, irányító, felügyelő személynek engedélyezi, aki megfelel a jogszabályban meghatározott feltételeknek. A bányafelügyelet a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkezőkről nyilvántartást vezet.

(2a) A gazdálkodó szervezetekre vonatkozó (2) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza az engedélyes megnevezését, székhelyét (telephelyét, fióktelepét), az engedély fajtáját és hatályát, a felelős személy nevét és lakcímét, valamint a forgalmazásra vagy felhasználásra engedélyezett robbanóanyag mennyiségét és a robbanóanyag kereskedelmi megnevezését.

(2b) A tevékenységet végző, irányító, felügyelő személyekre vonatkozó (2) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező természetes személyazonosító adatait, az engedély típusát, nyilvántartási számát, kiadójának nevét, érvényességi körét, hatályát, az engedélyező határozat számát.

(2c) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a forgalmazásra vagy felhasználásra engedélyezett robbanóanyag mennyiségére vonatkozó adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 44. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 44. § a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A nyomástartó berendezést vizsgáló szakértői vagy felügyeleti tevékenység folytatását a bányafelügyelet annak engedélyezi, aki büntetlen előéletű, rendelkezik a Kormány rendeletében meghatározott szakmai képesítéssel, gyakorlati idővel, és megfelel az ott meghatározott egyéb feltételeknek. A bányafelügyelet a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkezőkről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező személy természetes személyazonosító adatait, iskolai végzettségének megnevezését és oklevelének számát, engedélyének sorszámát, az engedélyezett tevékenység megnevezését, valamint a nyilvántartásból törlés időpontját és iktatási számát.

(4a) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A nyilvántartás alapján a bányafelügyelet a honlapján naprakészen közzéteszi a tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező személyek jegyzékét, amely tartalmazza az engedéllyel rendelkező személy nevét és címét, engedélyének számát, és az engedélyezett tevékenység betűkódját.”

(5) Hatályát veszti a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 50/A. § (1) bekezdés 24. pontjában a „hatósági” szövegrész.

9. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

9. §

(1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 83. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvényben meghatározott közhiteles adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 83/B. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a (2) bekezdés a) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

10. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

10. §

(1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 250/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamara a tagjairól az e §-ban foglaltak szerint vezet nyilvántartást. A nyilvántartás – a (2) bekezdés a), d-f) pontjában, a (3) bekezdés d), f), valamint a (4) bekezdés d) pontjában megjelölt adatok, továbbá a végrehajtó-helyettes és végrehajtójelölt alkalmazásának kezdő időpontjára és a munkavégzésből történő hosszabb időtartamú kiesésére vonatkozó adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 254/D. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A végrehajtói irodák nyilvántartása – a 254/G. § (1) bekezdés a), b), e) pontjában foglalt adatok, valamint a 254/G. § (1) bekezdés c) pontjában a végrehajtói iroda tagjainak természetes személyazonosító, valamint lakcímezonosító adatainak kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

11. A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosítása

11. §

A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 25/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A földhasználati nyilvántartás az érintett földrészlet használatával kapcsolatban bejegyzett adatokra vonatkozóan – a természetes személyazonosító és lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

12. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosítása

12. §

(1) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 66. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A környezetvédelmi hatóság az (1) bekezdés a)-e) pontjában meghatározott hatósági határozatairól, szakhatósági állásfoglalásairól közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 81/A. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A környezetvédelmi hatóság a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben részt vevő környezethasználókról nyilvántartást vezet.

(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás az abban szereplő hatósági határozat vonatkozásában – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 92. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

13. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása

13. §

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 5/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

14. A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása

14. §

(1) A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 19. §-a a következő (7) és (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A légi közlekedési hatóság a kiadott üzemben tartási engedélyekről nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás tartalmazza:

- a) az üzemben tartó nevét, címét, székhelyét és bázishelyét,
- b) az engedélyezett légi közlekedési tevékenység megnevezését,
- c) az engedélyezett légijármű-típus megnevezését,
- d) az engedélyezett légijármű lajstromjelét, ha az üzemben tartás légiszállítás céljából történik,
- e) annak a földrajzi területnek a megjelölését, ahol az üzemben tartás végezhető,
- f) a repülés végrehajtásának kiegészítő feltételeit,
- g) az üzemben tartási engedély érvényességi idejét.

(7a) Az üzemben tartási engedélyekről vezetett nyilvántartás a (7) bekezdésben meghatározott adatok vonatkozásában – a (7) bekezdés a) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A légitözlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szakszolgálati engedélyt a légitözlekedési hatóság, illetve a katonai légügyi hatóság adja ki. A légitözlekedési hatóság, illetve a katonai légügyi hatóság a kiadott szakszolgálati engedélyekről nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

15. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény módosítása

15. §

A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény 28. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

16. Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény módosítása

16. §

(1) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara (a továbbiakban: MISZK) és a területi igazságügyi szakértői kamara (a továbbiakban: területi kamara) (a továbbiakban együtt: kamara) önkormányzati elven alapuló, az igazságügyi szakértők (a továbbiakban: szakértő) érdekeit képviselő köztestület. A kamara képviseleti, ügyintézői szervezettel és önálló költségvetéssel rendelkezik. Köztestületként a szakértői tevékenység tudományos művelésének támogatásával, a szakmai és etikai elvek meghatározásával és érvényesítésével, valamint a szakértők képviseletével kapcsolatos közfeladatokat látja el. A kamarát a törvénszék nem veszi nyilvántartásba.

(2) A MISZK-et a területi kamarák alkotják, székhelye Budapest.

(3) A MISZK

- a) a szakértői tevékenységgel összefüggő ügyekben képviseli és védi a szakértői kar tekintélyét, testületeinek és tagjainak érdekeit, a szakértők jogait,
- b) képviseli a szakértői kart a nemzetközi szakmai szervezetekben,
- c) megalkotja az Alapszabályát,
- d) megalkotja a szakértők etikai kódexét és az etikai eljárási szabályzatot, továbbá a törvényben meghatározott esetekben a szakértővel szemben etikai eljárást folytat le,
- e) a szakértői tevékenységre vonatkozó iránymutatást ad ki,
- f) véleményezési jogot gyakorol a szakértők tevékenységét érintő jogszabályok megalkotásánál,
- g) véleményezési jogot gyakorol a szakértői szervezet fejlesztési irányainak meghatározásában,
- h) szervezi a szakértők szakértői munkával összefüggő szakmai továbbkésztését, ennek során együttműködik a szakmai, társadalmi szervekkel, más szakmai kamarákkal,
- i) ellátja azokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a hatáskörébe utal.

(4) A MISZK feladatellátásának érdekében jogosult kezelni a területi kamarák által kezelt személyes adatokat.

(5) A területi kamara

- a) törvényben meghatározott esetekben kezdeményezi a szakértőnek az igazságügyi szakértők névjegyzékéből (a továbbiakban: névjegyzék) való törlését,
- b) tagjairól nyilvántartást vezet,
- c) ha törvény kivételt nem tesz, ellenőrzi a szakértő tevékenységét,
- d) a működési területén az igazságügyi szakértői tevékenységgel összefüggő ügyekben képviseli és védi az igazságügyi szakértői kar tekintélyét, testületeinek és tagjainak érdekeit, a szakértők jogait,
- e) ellátja azokat a feladatokat, amelyeket jogszabály a hatáskörébe utal.

(6) Magyarországon a következő területi kamarák működnek:

- a) Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara: Budapest, Nógrád megye és Pest megye,
- b) Debreceni Igazságügyi Szakértői Kamara: Hajdú-Bihar megye és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye,
- c) Győri Igazságügyi Szakértői Kamara: Győr-Moson-Sopron megye, Komárom-Esztergom megye és Vas megye,
- d) Kecskeméti Igazságügyi Szakértői Kamara: Bács-Kiskun megye és Jász-Nagykun-Szolnok megye,
- e) Miskolci Igazságügyi Szakértői Kamara: Borsod-Abaúj-Zemplén megye és Heves megye,
- f) Pécsi Igazságügyi Szakértői Kamara: Baranya megye, Somogy megye és Tolna megye,
- g) Szegedi Igazságügyi Szakértői Kamara: Békés megye és Csongrád megye,
- h) Veszprémi Igazságügyi Szakértői Kamara: Fejér megye, Veszprém megye és Zala megye területén.

(7) A területi kamara székhelye az elnevezésében szereplő város, illetve a területi kamara alapszabályában meghatározott hely.

(8) Az (5) bekezdés b) pontja szerinti nyilvántartás a kamarai tagok tagsági jogviszonya vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartás.”

(2) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 3/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a szakértő a kamarai tagdíjat nem fizeti meg, kamarai tagsága megszűnik. A kamarai tagdíjfizetés részletes szabályait – ide nem értve a kamarai tagdíj legalacsonyabb mértékét – a területi kamara alapszabálya állapítja meg.”

(3) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 7. § (2) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(A területi kamara közgyűlése)

„j) a MISZK által megállapított legalacsonyabb mértéknek megfelelően meghatározza a kamarai hozzájárulás mértékét.”

(4) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 25. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tisztségviselő visszahívását az őt megválasztó szerv tagjainak egytizede kezdeményezheti. A területi kamara tisztségviselőjének visszahívását a területi kamara tisztségviselője, a MISZK tisztségviselője visszahívását a MISZK tisztségviselője is kezdeményezheti.”

(5) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 26. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Etikai vétséget követ el az a szakértő, aki vétkesen megszegi a szakértői tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban vagy az alapszabályban meghatározott kötelezettségét, vagy a szakértők etikai kódexében foglalt magatartási szabályokat. Etikai vétséget követ el az a szakértő is, aki szakértői tevékenységén kívüli vétkes magatartásával a szakértői kar tekintélyét csorbítja. Az etikai eljárás során szakmai szempontból nem vizsgálható az a szakvélemény, amelyet a bíróság jogerős ítéletének meghozatala során elfogadott.”

(6) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 26. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kamara etikai tanácsa – az (5a) bekezdésben foglaltak kivételével – az etikai büntetést az etikai vétség súlyára és ismétlődésére, valamint az etikai vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy a gondatlanság fokának

megfelelően, az összes súlyosbító és enyhítő körülmény figyelembevételével, mérlegelési jogkörében szabja ki.”

(7) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 26. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A kamara etikai tanácsa a (2) bekezdés e) pontja szerinti büntetést szabja ki azzal a szakértővel szemben, akiről a kamara nyolc éven belül harmadik alkalommal állapítja meg, hogy etikai vétséget követett el.”

(8) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 33. § (1) bekezdése a következő d)–f) ponttal egészül ki:

(Az etikai bizottság elnöke a kezdeményezést - etikai tanács kijelölése nélkül - határozattal elutasítja, ha)

„d) a kezdeményezés és mellékletei alapján az etikai vétség elkövetése egyértelműen kizárható,

e) a cselekmény elévült,

f) a kezdeményezésben foglaltak vizsgálatát jogszabály kizárja.”

(9) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 37. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az etikai vizsgálatot 45 nap alatt le kell zárni. Ezt a határidőt az etikai tanács elnöke indokolt esetben, egy alkalommal további 45 nappal meghosszabbíthatja. Az etikai tanács az etikai vizsgálat lezárását követő 60 napon belül tárgyalást tart.”

(10) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény a következő alcímmel és 46/A. §-sal egészül ki:

„Az etikai eljárás során hozott határozatok módosítása, visszavonása

46/A. § (1) Ha az etikai bizottság elnöke, vagy az etikai tanács megállapítja, hogy

a) a bíróság,

b) az első fokon eljáró etikai bizottság elnöke határozata esetében a másodfokú etikai bizottság elnöke, vagy

c) az első fokú etikai tanács határozata esetében a másodfokú etikai tanács

által el nem bírált határozata jogszabályt, alapszabályt vagy kamarai szabályzatot sért, a határozatát módosítja vagy visszavonja. A határozatot annak kell kézbesíteni, akinek a módosított vagy visszavont határozatot kézbesítették.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására, ha törvény eltérően nem rendelkezik, az etikai bizottság elnöke vagy az etikai tanács csak egy ízben, és a határozat jogerőre

emelkedésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a határozat bírósági felülvizsgálata van folyamatban, az etikai bizottság elnöke vagy az etikai tanács az érdemi ellenkérelem előterjesztéséig módosíthatja vagy vonhatja vissza határozatát.”

(11) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény 48/I. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„48/I. § (1) Az etikai eljárást befejező határozatot a jogerőre emelkedését követően, továbbá az e határozattal szemben előterjesztett fellebbezés folytán hozott másodfokú határozatot, valamint a bírósági felülvizsgálat folytán hozott bírósági határozatot az első fokon eljáró területi kamara etikai bizottsága megküldi a kezdeményezőnek és a tagság szerinti kamarának, ha az etikai eljárást nem ez a területi kamara folytatta le.

(2) Az első fokon eljáró területi kamara etikai bizottsága a 26. § (2) bekezdés *d)* és *e)* pontjai szerinti büntetéseket tartalmazó jogerős döntésről a jogerőre emelkedéstől számított 15 napon belül értesíti az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóságot.

(3) Az első fokon eljáró területi kamara a tárgyévben jogerőre emelkedett etikai büntetésekről a tárgyévet követő év január 15-ig értesíti az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóságot.”

(12) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény V. Fejezete a következő alcímmel és 48/K. §-sal egészül ki:

„Etikai büntetések nyilvántartása

48/K. § (1) A területi kamara a tagjaival szemben hozott jogerős etikai büntetésekről nyilvántartást vezet.

(2) A kamara a tagjával szemben hozott jogerős etikai büntetésre vonatkozó adatot a nyilvántartásából az etikai büntetés végrehajtásától vagy végrehajthatósága megszűnésétől számított nyolc év elteltével törli.”

(13) Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény

a) 3/B. § (1) bekezdésében az „egy évvel” szövegrész helyébe az „évente” szöveg,

b) 4. § (2) bekezdés *c)* pontjában a „jogi és szakmai” szövegrész helyébe a „szakmai” szöveg,

c) 16. § (2) bekezdés *e)* pontjában az „a kamarai hozzájárulás mértékét” szövegrész helyébe az „az éves kamarai hozzájárulás legalacsonyabb mértékét és a MISZK által nyújtott szolgáltatásokért fizetendő egyéb hozzájárulások mértékét, a kamarai hozzájárulás alóli részleges vagy teljes mentesülés szabályait” szöveg,

d) 16. § (4) bekezdésében a „fele” szövegrész helyébe a „több, mint a fele” szöveg,

e) 21. § (1) bekezdésében, 22. § (1) bekezdésében, valamint 23/A. § (1) bekezdésében a „tagjai” szövegrész helyébe az „a szakértők” szöveg,

- f) 29. § (4) bekezdésében a „panaszolt szakértő” szövegrész helyébe a „panaszolt szakértő és a területi kamara elnöke” szöveg,
- g) 34. § (2) bekezdés d) pontjában az „(1) bekezdés a) vagy b) pontja” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés” szöveg,
- h) a 37. § (1) bekezdésében az „azonnal tárgyalást tűz ki” szövegrész helyébe az „azonnal – legkésőbb 60 napon belüli hatánapra – tárgyalást tűz ki” szöveg,
- i) a 40. § (7) bekezdésében az „elhalaszthatja” szövegrész helyébe a „legfeljebb 60 nappal elhalaszthatja” szöveg,
- j) a 47. § (1) bekezdésében az „igazolt költségei” szövegrész helyébe a „szükséges és igazolt költségei” szöveg,
- k) 49/A. § (1) bekezdésében a „szabályzatai” szövegrész helyébe a „határozatai, szabályzatai” szöveg lép.

(14) Hatályát veszti az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény „A területi kamara” alcíme és 14. §-a.

17. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

17. §

(1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 77/C. §-a a következő (19a) bekezdéssel egészül ki:

„(19a) A Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programokról e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott módon nyilvántartást vezet, amely közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 81/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„81/A. § A mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiadásával, érvényesítésével kapcsolatos feladatokat, valamint a mezőgazdasági őstermelői igazolványnak és a mezőgazdasági őstermelő e törvény szerinti adatainak a nyilvántartását a mezőgazdasági igazgatási szerv látja el. A nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A mezőgazdasági igazgatási szerv a mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiadásáról, bevonásáról, adatairól és az igazolványban szereplő adatok változásáról havonta adatot szolgáltat az adóhatóságnak, valamint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szervnek. A mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiállításához és a nyilvántartáshoz a magánszemély az e törvény által meghatározott adatokat, valamint az adóazonosító jelét megadja és igazolja, amelyeket a mezőgazdasági igazgatási szerv az igazolvány kiállításához, továbbá törvényben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítéséhez felhasznál.”

18. A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosítása

18. §

(1) A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 23/D. §-a a következő (10) és (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az állami főépítész a területrendezési hatósági eljárásban kiadott térségi területfelhasználási engedélyekről közhiteles hatósági nyilvántartás vezet.

(11) A (10) bekezdés szerinti nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a) a területrendezési terv megnevezése, amelyre a térségi terület-felhasználási engedély vonatkozik,
- b) a térségi terület-felhasználási engedély által érintett települések megnevezése, valamint
- c) a térségi terület-felhasználási engedély kiadásának dátuma, iktató száma, érvényesség dátuma, valamint az engedélyezés típusa.”

(2) A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény 25/A. § (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a 25/A. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Aki az (1) bekezdés szerinti tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló törvényben meghatározott területi kamarának (a továbbiakban: kamara) bejelenteni. A bejelentés tartalmát a területrendezési tervezési jogosultságról és a területrendezési tervezési tevékenység felügyeletét ellátó hatóság kijelöléséről szóló kormányrendelet tartalmazza.”

(3) A kamara a területrendezési tervezési tevékenység folytatására jogosult, a (2) bekezdés szerinti bejelentést tevő személyekről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az érintett személy:

- a) természetes személyazonosító adatait,
- b) állampolgárságát,
- c) lakóhelyét, székhelyét,
- d) elérhetőségét (levelezési cím, telefon- és/vagy telefax-szám, elektronikus levelezési cím),
- e) szakirányú végzettségét igazoló okirat számát, keltét, kiállító intézmény nevét,
- f) szakmai gyakorlatának helyét, idejét,
- g) szakmagyakorlási jogosultságának megnevezését, jelét, és
- h) nyilvántartási számát.

(4) A kamara által vezetett nyilvántartás a (3) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – a (3) bekezdés a), c) és d) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

19. A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény módosítása

19. §

(1) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 12. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, a tevékenység gyakorlására jogosult vagy képviselője telefonszámának, elektronikus levélcímének kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 46/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

20. A közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény módosítása

20. §

A közraktározásról szóló 1996. évi XLVIII. törvény 6. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdés *a*) pontja szerinti, a tevékenységi engedéllyel rendelkezőkről szóló jegyzék – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

21. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosítása

21. §

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 89/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

22. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása

22. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 42/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A vizsgáló

a) pályakezdő köztisztviselőként vizsgáló gyakornoki besorolást kap;

b) vizsgálói besorolást kap, ha a Gazdasági Versenyhivatalban vizsgáló gyakornokként legalább két évet eltöltött és legalább alkalmas minősítésű, vagy a szakterületén legalább három év szakmai gyakorlattal rendelkezik.”

23. A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

23. §

(1) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcímadatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8/C. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – az (1) bekezdés a) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

24. A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosítása

24. §

(1) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 4/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében az adóhatóság vezetője – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 6/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az adóhatóság a (1) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(3) A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény 6/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az adóhatóság a (3) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

25. A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosítása

25. §

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 116/C. §-a a következő (4)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hazai termékek oltalom alatt álló földrajzi árujelzőiről a miniszter nyilvántartást vezet, amelyet az általa vezetett minisztérium honlapján tesz közzé.

(5) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza

a) az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőt,

b) a 116/A. § (10) bekezdése szerinti átmeneti oltalom keletkezésének napját,

c) az oltalom alatt álló földrajzi árujelző összefoglaló lapja, illetve egységes dokumentuma vagy termékleírása közzétételének napját,

d) az elnevezés uniós nyilvántartásba való bejegyzésének napját, valamint

e) a *c)* és a *d)* pont esetében az Európai Unió Hivatalos Lapjára történő utalást.

(6) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

26. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

26. §

(1) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 103/B. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti névjegyzék a (2) bekezdés *e*)-*g*) és *i*) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 138. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti – a 140. § (1) bekezdés *a*) pontjába tartozó ellátások tekintetében vezetett – nyilvántartás az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

27. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítása

27. §

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 59. § (4) bekezdés b) pontjában a „személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból” szövegrész helyébe a „polgárok személyi, lakcím- és értesítési cím adatait tartalmazó nyilvántartásból” szöveg lép.

28. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

28. §

(1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 41. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 40. § szerinti nyilvántartások az (1) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásoknak minősülnek.”

(2) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 42. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek, valamint a Magyarország által kötött nemzetközi egyezmények alapján egészségbiztosítási jogosultságokat igazoló nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 56/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az állami adóhatóság által a külföldi vállalkozásokról vezetett (2) bekezdés szerinti nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

29. A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosítása

29. §

A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 95/A §-a a következő (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (3) bekezdés szerinti névjegyzék az alábbi adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül:

- a) szakterület, részszakterület, szakág,
- b) nyilvántartásba vétel száma,
- c) nyilvántartásba vétel időpontja.

(10) A (3) bekezdés szerinti névjegyzék vonatkozásában bizonyítási eszközként

- a) végzettséget, szakképzettséget igazoló okirat,
 - b) akkreditált szakértői tanfolyam jellegű szakmai továbbképzés elvégzéséről szóló tanúsítvány, valamint
 - c) a szakmai gyakorlatot igazoló irat
- vehető figyelembe.”

30. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása

30. §

(1) Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ingatlan-nyilvántartás

a) településenként tartalmazza

aa) az ország valamennyi ingatlanának e törvény szerint meghatározott adatait,

ab) az ingatlanhoz kapcsolódó jogokat és jogi szempontból jelentős tényeket,

b) tartalmazza továbbá az oda bejegyzett személyeknek a nyilvántartáshoz szükséges, e törvényben meghatározott, személyazonosító és lakcímadatait.”

(2) Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ingatlan-nyilvántartás az e törvényben foglaltak szerint nyilvántartott adatok tekintetében – a 2. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

31. A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása

31. §

(1) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 7/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rendőrség a fegyveres biztonsági őrökről – a hatósági szolgálati igazolványok hitelességének és a fegyveres biztonsági őrök tevékenységének az ellenőrzése céljából – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 17. § (1) bekezdésében a „nyilvántartásba” szövegrész helyébe a „közhiteles hatósági nyilvántartásba” szöveg lép.

32. Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény módosítása

32. §

(1) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 53. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„53. § A tárgyalás nem nyilvános.”

(2) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény a következő alcímmel, valamint 55/A. és 55/B. §-sal egészül ki:

„Fegyelmi eljárás során hozott határozatok módosítása, visszavonása, kijavítása és kiegészítése

55/A. § (1) Ha a kamara elnöke, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége vagy a fegyelmi tanács megállapítja, hogy

- a) a bíróság,
- b) a kamara elnöke határozata esetében a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége, vagy
- c) az első fokú fegyelmi határozata esetében a másodfokú fegyelmi tanács

által el nem bírált fegyelmi eljárás keretében hozott határozata jogszabályt, alapszabályt vagy kamarai szabályzatot sért, a határozatát módosítja vagy visszavonja. A határozatot annak kell kézbesíteni, akinek a módosított vagy visszavont határozatot kézbesítették.

(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására, ha törvény eltérően nem rendelkezik, a kamara elnöke, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége vagy a fegyelmi tanács csak egy ízben, és a határozat jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a határozat bírósági felülvizsgálata van folyamatban, a kamara elnöke, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége vagy a fegyelmi tanács az érdemi ellenkérelem előterjesztéséig módosíthatja vagy vonhatja vissza határozatát.

55/B. § (1) A kamara elnöke, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége vagy a fegyelmi tanács a fegyelmi eljárás keretében hozott határozatát név-, szám- vagy számítási hiba és más hasonló elírás esetén kijavítja.

(2) A kamara elnöke, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége vagy a fegyelmi tanács a fegyelmi eljárás keretében hozott határozatát kiegészítheti, ha az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem határozott. A kiegészítés a határozat egyéb részeit nem érintheti. A határozat kiegészítését legkésőbb a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül kérhetik azok, akiknek az kézbesítésre került.

(3) A kamara elnöke, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöksége vagy a fegyelmi tanács a kijavításról és a kiegészítésről hivatalból vagy kérelemre – a szükséghez képest az érintettek meghallgatása után – hoz határozatot, és azt mindazok számára kézbesíti, akiknek a kijavítással vagy kiegészítéssel érintett határozatot kézbesíteni kellett.”

(3) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 89/E. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az európai közösségi jogászok névjegyzéke az (1) bekezdésben foglalt adatok vonatkozásában – az (1) bekezdés a)-e), valamint k)-n) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 89/M. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az európai közösségi jogász alkalmazott ügyvédi tevékenység végzésére jogosult. Az alkalmazott európai közösségi jogászok névjegyzékébe történő felvételnél a 13. § (3) bekezdésének b)-d) pontja nem alkalmazható. Az alkalmazott európai közösségi jogászok

névjegyzéke – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(5) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 116. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – az (1) bekezdés a)-d), j), k) és m) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(6) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 116. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a tag természetes személyazonosító, valamint lakcím-azonosító adata kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

33. A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítása

33. §

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § (1) A központi adatkezelő szerv az útiokmány-nyilvántartásban a következő adatokat kezeli:

a) az állampolgár családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét, idejét, anyja születési családi és utónevét, továbbá annak megváltozása esetén anyja előző születési családi és utónevét, nemét, állampolgárságát, menekült vagy bevándorolt jogállását (a továbbiakban: személyi adat), külföldre utazásra felhasználható - személyazonosságát igazoló - hatósági igazolványának számát, továbbá értesítési címét, illetve lakcímét,

b) az állampolgár arcképmását és saját kezű aláírását, továbbá a 32/A. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén az érintett azonosítását valamely fizikai tulajdonságának rögzítésével lehetővé tevő módon előállított személyes adatát,

c) a kiskorú, továbbá a cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezett állampolgár törvényes képviselőjének személyi adatait, személyi azonosítóját, személyazonosságát igazoló hatósági igazolványának számát és saját kezű aláírását,

d) kiskorú esetében a külföldre utazáshoz hozzájáruló nyilatkozat adatait, és a szülői felügyeleti jog megszűnését, illetve szünetelését igazoló jogerős határozat adatait (a bíróság vagy hatóság megnevezését, ügyszámát, a határozat keltét, a szünetelés időtartamát, a megszüntetés kezdő időpontját),

e) az állampolgár számára kiadott úti okmány típusát, számát, érvényességi idejét, az ideiglenes magánútlevél ellenőrző sorszámát, valamint az úti okmányra való jogosultság megszűnésének okát és időpontját,

f) az úti okmány cseréjére, találására, visszaadására, leadására, elvételére, valamint a 20. § (1) bekezdése szerinti érvénytelenségére vonatkozó adatokat,

g) a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezendő figyelmeztető jelzés (a továbbiakban: figyelmeztető jelzés) kezelésével kapcsolatos adatokat,

h) az útlevélhatósági eljárást lefolytató köztisztviselő egyedi azonosító kódját,

i) a külföldre utazás korlátozásának tényét és a 16/B. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott adatokat,

j) a külföldre utazás korlátozásának törlése esetén az ügyben eljáró útlevélhatóság megnevezését, a törlés időpontját, valamint a 16/B. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott adatokat, továbbá

k) a hivatalos útlevél használatára jogosult személy diplomáciai rangját, az útlevél kiállítására alapot szolgáltató tisztségét vagy jogcímeit.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

34. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

34. §

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 23/F. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1) bekezdés e) pontja szerinti adatkör tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

35. Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosítása

35. §

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 39. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

36. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

36. §

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 45. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés *h*) pontja szerinti adatkör tekintetében az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

37. A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosítása

37. §

(1) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 2. §-a a következő 15. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazása során)

„15. *Parkolási igazolvány nyilvántartás:* az igazolvány használatára a mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványáról szóló kormányrendeletben meghatározott jogosultak, valamint az igazolvány adatait tartalmazó közhiteles hatósági nyilvántartás.”

(2) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az engedély-nyilvántartás az (1) és (2) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a laccím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8/A. § (1) A parkolási igazolvány nyilvántartás tartalmazza:

- a)* a jogosult természetes személyazonosító és laccím adatát;
- b)* a jogosult fényképét (arcképmását);
- c)* a jogosult aláírását;
- d)* a jogosult törvényes képviselőjének természetes személyazonosító és laccím adatát;
- e)* a jogosult írásképtelensége esetén törvényes képviselője aláírását;
- f)* a kiállító hatóság megnevezését;
- g)* a parkolási igazolvány sorszámát;
- h)* az érvényesség időtartamát;
- i)* a kiállítás dátumát;

- j)* egyéb, jogszabályban megjelölt személyes adatnak nem minősülő adatokat;
- k)* a parkolási igazolvány kiadásának megtagadására, visszavonására, érvénytelenségére, megsemmisítésére, kiadásának korlátozására vonatkozó adatokat.

(2) A parkolási igazolvány nyilvántartás az (1) bekezdés *b)* és *c)*, valamint *e)-k)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A parkolási igazolvány nyilvántartás tartalmazza

- a)* a jogosult természetes személy esetén természetes személyazonosító és lakcím adatát, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező jogosult intézmény esetén megnevezését, székhelyének (telephelyének) címét;
- b)* a jogosult természetes személy fényképét (arcképmását), jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező jogosult intézmény működési engedély számát;
- c)* a jogosult természetes személy aláírását, jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező jogosult intézmény esetében a képviselő aláírását;
- d)* a jogosult természetes személy törvényes képviselőjének természetes személyazonosító és lakcím adatát;
- e)* a jogosult természetes személy írásképtelensége esetén törvényes képviselője aláírását;
- f)* a kiállító hatóság megnevezését;
- g)* a parkolási igazolvány sorszámát;
- h)* az érvényesség időtartamát;
- i)* a kiállítás dátumát;
- j)* egyéb, jogszabályban megjelölt személyes adatnak nem minősülő adatokat;
- k)* a parkolási igazolvány kiadásának megtagadására, visszavonására, érvénytelenségére, megsemmisítésére, kiadásának korlátozására vonatkozó adatokat.”

(5) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A járműnyilvántartás az (1)-(5) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(6) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A származás-ellenőrzési nyilvántartás az (1) bekezdés *c)-g)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(7) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 9/B. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az előzetes eredetiségvizsgálati nyilvántartás az (1) bekezdés *b*)-*g*) pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(8) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés *e*) pont *ea*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartásból igényelheti(k):

a települési önkormányzat jegyzője]

„*ea*) gépjármű-adóztatási feladatok ellátásához a 9. §-ban és a 9/A. § (1) bekezdésében megjelölt adatokat,”

(9) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyilvántartásból igényelheti(k):]

g) a vámhatóság a vámigazgatási eljáráshoz a 9. §-ban és a 9/A. § (1) bekezdésében meghatározott adatokat,”

(10) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 24. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 21. § *a*) pontjában meghatározott kérelmezők részére az engedély- és a parkolási igazolvány nyilvántartásból adatok akkor szolgáltatathatók, ha a kérelem a járművezető, illetve a parkolási igazolvány használatára jogosult természetes személy személyazonosító adatát, vagy a parkolási igazolvány használatára jogosult intézmény megnevezését is tartalmazza.

(2) A 21. § *a*) pontjában meghatározott kérelmezők részére a jármű tulajdonos (üzembentartó) adatai akkor szolgáltatathatók, ha a kérelemben megjelölt járműazonosító adatok vagy a gépjármű gyártmánya és rendszáma a nyilvántartásban szereplő adatokkal megegyezik.”

(11) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény

a) 19. § (1) bekezdés *e*) pont *eb*) alpontjában az „a 9. § (1) bekezdés *a*), *b*) pontjában, és *d*) pont *da*), *db*) alpontjában,” szövegrész helyébe az „a 9. § (1) bekezdés *a*), *b*) pontjában, és *d*) pont *da*), *db*) alpontjában, a 9. § (1a) bekezdésében,” szöveg,

b) 19. § (1) bekezdés *h*) pontjában az „a 9. § (1) bekezdés *a*), *b*) pontjában, és *d*) pont *da*), *db*) alpontjában,” szövegrész helyébe az „a 9. § (1) bekezdés *a*), *b*) pontjában, és *d*) pont *da*), *db*) alpontjában, a 9. § (1a) bekezdésében,” szöveg,

c) 24. § (3) bekezdés *e*) pontjában az „a 9. § (2) bekezdés *f*) pontjában” szövegrész helyébe az „a 9. § (2) bekezdés *g*) pontjában” szöveg

lép.

38. A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosítása

38. §

(1) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 26. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hajózási hatóság az általa kiadott hajózási képesítő okmányokról közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(2) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 26/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vizsgabizottság tagja (a továbbiakban: vizsgabiztos) az lehet, akit a hajózási hatóság a Vizsgabiztosok Névjegyzékébe felvett. A Vizsgabiztosok Névjegyzéke a vizsgabiztosi tevékenységre vonatkozó adatok, valamint a vizsgatárgyakra és képesítésekre vonatkozó adatok tekintetében, amelyekre a vizsgabiztos kijelölhető, közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 48. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kiadott szolgálati könyvekről a kiadó hajózási hatóság nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás a hajón töltött szolgálati időre, a beosztásra és az egészségügyi alkalmasságra vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 51. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hajózási hatóság a kiadott hajózási engedélyekről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza:

a) a vezető nevét,

b) az engedélyezett hajózási tevékenységet,

c) az üzemeltetett úszólétesítmények lajstromszámát, nevét, illetve jelét,

d) azt a vízterületet (folyó, tó, folyamkilométer stb.), amelyen az engedélyezett hajózási tevékenység végezhető,

e) a hajózási engedély időbeli hatályát,

f) a kérelmező hajózási vállalkozás és a hajózási tevékenységhez használt úszólétesítmény magyar tulajdoni hányadának a megjelölését.

(6) A hajózási engedélyekről vezetett nyilvántartás az (5) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – az (5) bekezdés *a)* pontjában foglalt adat kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(5) Hatályát veszti a víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény 36. § (2) bekezdése, 48/A. § (4) bekezdés *h)* pontja, Harmadik Része és 88. § (2) bekezdésének 14. pontja.

39. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

39. §

(1) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 151. §-a a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A könyvviteli szolgáltatást végzők nyilvántartása – a (8) bekezdés b) és c) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 152/B. § (1) bekezdésében a „nyilvántartásba veszi.” szövegrész helyébe a „nyilvántartásba veszi, amely nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok, a lakcím és a levelezési cím kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.” szöveg lép.

40. A közúti közlekedési előéleti pontrendszerről szóló 2000. évi CXXVIII. törvény módosítása

40. §

A közúti közlekedési előéleti pontrendszerről szóló 2000. évi CXXVIII. törvény 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

41. Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény módosítása

41. §

(1) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 5. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A Hatóság által a (6) bekezdés alapján vezetett jegyzék – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 17. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hatóság)

„a) nyilvántartásba veszi a 7. § (1) bekezdése, illetve a 8. § (1) bekezdése szerinti szolgáltatókat, a 7. § (5) bekezdése szerinti személyeket (szervezeteket);”

(3) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 17. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 17/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás az engedélyezett szakértői tevékenység tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(5) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A Hatóság nyilvántartást vezet és tesz közzé

a) a 7. § (1) bekezdése alapján bejelentett szolgáltatókról, amely tartalmazza a szolgáltató nevét, székhelyét (lakóhelyét, telephelyét, működési helyét), az általa végzett szolgáltatás megjelölését, valamint azt a tényt, hogy a szolgáltató az adott szolgáltatás vonatkozásában minősített szolgáltató, továbbá az általa szolgáltatott aláírás-létrehozó eszköz azonosító jelét és jogszabályban meghatározott egyéb adatokat;

b) a 7. § (5) bekezdése szerinti aláírás-létrehozó eszközökről és egyéb elektronikus aláírási termékekről, amelyeknek a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg azonosító jelet is ad;

c) a fokozott biztonságú, illetve minősített elektronikus aláírás előállításához felhasználható aláírás-létrehozó eszköz és egyéb elektronikus aláírási termék tanúsítására kijelölt szervezetekről, amely tartalmazza a szervezet nevét, elérhetőségét, szakterületét, valamint jogszabályban meghatározott egyéb adatokat;

d) a minősített hitelesítés-szolgáltató által kibocsátott hitelesítési és időbélyegzési rend megnevezéséről, amelyeknek a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg azonosító jelet is ad;

e) a 16/B. § szerinti önkéntes akkreditációs rendszerekről és az azok működtetéséért felelős szervezetekről, amely tartalmazza az önkéntes akkreditációs rendszer elnevezését, a működtetésért felelős személy vagy szervezet nevét és székhelyét (lakóhelyét, telephelyét vagy működési helyét);

f) a 16/B. § szerinti önkéntes akkreditációs rendszerek keretében tanúsított szolgáltatókról, amely tartalmazza a tanúsított szolgáltató nevét, székhelyét (lakóhelyét, telephelyét, működési helyét), a tanúsító önkéntes akkreditációs rendszer elnevezését és a tanúsítás érvényességi időtartamát.

(2) Az (1) bekezdés *b)*, *c)*, *e)* és *f)* pontjában foglalt nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(6) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 24. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

42. A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény módosítása

42. §

(1) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 21. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az igazolvány hitelességének biztosítása, valamint a kedvezmények folyósításának ellenőrzése céljából az elbíráló hatóság (e rendelkezések alkalmazásában: adatkezelő szerv) nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás tartalmazza:

- a) az igazolványba bejegyzett adatokat,
- b) az igazolvány tulajdonosának külföldi lakóhelyét,
- c) az igazolványra jogosító családi kapcsolatot,
- d) a tartózkodásra jogosító engedélye számát,
- e) a (2) bekezdésben meghatározott adatokat,
- f) az igazolvány kiadásának, cseréjének, pótlásának, kiadása megtagadásának, az igazolvány visszavonásának, érvénytelenítésének okát, időpontját, továbbá
- g) a talált igazolvány visszaadásának tényét és időpontját.”

(2) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény 21. § (6a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 21. § a következő (6b) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A (6) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés, a (3) bekezdés e)-g) pontjában, valamint a (6) bekezdés a) és d)-g) pontjában foglalt adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(6b) Az adatkezelő szerv a nyilvántartásban tárolt adatokat az igazolvány visszavonásáig, illetőleg a tulajdonos haláláig kezelheti. A nyilvántartásban kezelt adatokból - a személyes adatok védelméről szóló nemzetközi egyezményrel összhangban - adat továbbítható a jogosultság ellenőrzésére és a visszaélések megakadályozása céljából a kedvezményt, támogatást nyújtó szerv, a kedvezményeket és támogatásokat nyilvántartó szerv, a diplomáciai és konzuli képviseletek, továbbá a büntetőügyben eljáró bíróság, a bűnüldöző szervek, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság, illetve a polgárok személyi

adatainak és laccímének nyilvántartását kezelő központi szerv részére. Az adatkezelő szerv a (6) bekezdés szerinti nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával csak államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet bízhat meg.”

(3) A szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény a 21. §-t követően a következő 21/A. §-sal egészül ki:

„21/A. § Az elbíráló hatóság által vezetett közhiteles hatósági nyilvántartásba történő bejegyzés, valamint az onnan való törlés során az alábbi bizonyítási eszközök használhatóak fel:

a) okirat,

b) az ügyfél nyilatkozata.”

43. A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosítása

43. §

(1) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 71. § (2) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

(A kultúráért felelős miniszter szakmai irányítása alatt álló hatóság központi hatósági nyilvántartást vezet:)

„*f*) az ideiglenesen védetté nyilvánított kulturális javakról.”

(2) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 72. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 71. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés *a*) és *f*) pontja szerinti nyilvántartás a védettség fennállására vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A kulturális örökség védelme érdekében a nyilvántartást vezető szerv a nyilvántartás egyes adataihoz való hozzáférést - az (1a) bekezdésben meghatározott kivételekkel - miniszteri rendelet alapján korlátozhatja.”

(3) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 75/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás, a szakértői tevékenység végzésére való jogosultságra vonatkozó adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 71. § (1) bekezdés *d*) pontjában a „műemléki környezetek” szövegrész helyébe a „műemléki környezetek és történeti tájak” szöveg lép.

(5) Hatályát veszti a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény

a) 71. § (1) bekezdés *a*) pontjában a „hatósági” szövegrész,

b) 71. § (2) bekezdésében a „hatósági” szövegrész.

44. A közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény módosítása

44. §

A közvetítói tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény 6. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) és (2) bekezdés szerinti névjegyzék – az (1) bekezdés *a*)-*c*), *k*) és *m*) pontjában, valamint a (2) bekezdés *a*)-*c*) pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

45. A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény módosítása

45. §

A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 36. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az 5. számú melléklet 1. pontjában az e törvény alapján engedélyezett vagy bejelentett biztosításközvetítési vagy szaktanácsadói tevékenységet végző természetes vagy jogi személy vonatkozásában a nyilvántartási szám és annak kelte, valamint a függő vagy független biztosításközvetítói tevékenység vagy a szaktanácsadói tevékenység végzésére való jogosultság tekintetében közhiteles nyilvántartásnak minősül.”

46. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

46. §

(1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 175/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az adótanácsadók, adószakértők és okleveles adószakértők nyilvántartása – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény IX. Fejezete a következő alcímmel és 179/A. §-sal egészül ki:

„Az állami adó- és vámhatóság által vezetett közhiteles hatósági nyilvántartások

179/A. § Az állami adóhatóság a 7. § (5) bekezdésében, a 16. § (3), (4) és (11) bekezdésében, a 17. § (5), (10)-(12) és (17) bekezdésében, a 20. § (1) és (6) bekezdésében, a 20/A. § (2) bekezdésében, a 22. § (1), (4) és (5) bekezdésében, a 22/A. § (1) bekezdésében, az 54. § (5) bekezdésében, az 55. § (4)-(6) bekezdésében és az 55/A. §-ban meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartást vezet, illetve a 24. § (1) bekezdésében, a 43. § (1) bekezdésében, az 54. § (6) bekezdésében, a 176/C-176/E. §-ban, valamint a 178. § 31. és 32. pontjában foglalt nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. Az állami adó- és vámhatóság a 22/C. §-ban meghatározott adatokról közhiteles hatósági nyilvántartást vezet. E nyilvántartások azon adat kivételével minősülnek közhitelesnek, amely adatokat jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít.”

(3) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 175/C. § (1) bekezdésében a „nyilvántartásba veszi.” szövegrész helyébe a „nyilvántartásba veszi, amely nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.” szöveg lép.

47. Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény módosítása

47. §

(1) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 3. §-a a következő g)-i) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„g) kérelmező: az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, aki vagy amely a 15. § (1) bekezdés a) pontja vagy 20. § (1) bekezdés b) pontja alapján az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének megállapítását maga kezdeményezte, vagy arra jogosult lett volna és az eljárásban ügyfélnek minősül;

h) eljárás alá vont személy: az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, akivel vagy amellyel szemben az egyenlő bánásmód követelményét biztosító rendelkezések megsértésének megállapítására irányuló eljárást folytatják;

i) jogsértő: az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, akivel vagy amellyel szemben az egyenlő bánásmód követelményét biztosító rendelkezések megsértésének megállapítására irányuló eljárás eredményeként a hatóság jogerősen megállapította a jogsértést.”

(2) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatti igények az e fejezetben, valamint külön jogszabályokban meghatározott eljárások során - így különösen személyiségi jogi per, munkaügyi per, fogyasztóvédelmi, munkaügyi vagy szabálysértési hatóságok eljárása során - érvényesíthetők.”

(3) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 14. § (1) bekezdése a következő a) ponttal egészül ki:

[Az Egyenlő Bánásmód Hatóság (a továbbiakban: hatóság)]

„a) kérelem alapján, illetve az e törvényben meghatározott esetekben hivatalból vizsgálatot folytat annak megállapítására, hogy megsértették-e az egyenlő bánásmód követelményét, valamint kérelem alapján vizsgálatot folytat, hogy az arra kötelezett munkáltatók elfogadtak-e esélyegyenlőségi tervet, a vizsgálat alapján határozatot hoz;”

(4) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 14. §-a a következő (2)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A hatóság a közvélemény folyamatos tájékoztatása érdekében jelentéseit, javaslatait, valamint a működésével kapcsolatos részletes információkat honlapján rendszeresen közzéteszi.

(3) A hatóság nem vizsgálhatja az Országgyűlés, a köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság, az Állami Számvevőszék, az alapvető jogok biztosa, valamint a bíróságok és az ügyészség közhatalmi döntéseit és intézkedéseit.

(4) Az eljárásban az ügyintézési határidő hetvenöt nap.

(5) A hatóság a kiskorú ügyfél érdekeinek veszélyeztetettsége esetén soron kívül, de legkésőbb negyvenöt napon belül dönt.”

(5) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a következő 15-17/E. §-sal egészül ki:

„15. § (1) Az egyenlő bánásmód követelménye az e törvény megsértésének vizsgálatát a sérelmet szenvedett fél választása szerint

a) a hatóság, vagy

b) az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének elbírálására külön törvény alapján hatáskörrel rendelkező más közigazgatási szerv folytatja le.

(2) Az eljárás megindításáról, annak jogerős befejezéséről, valamint a döntéssel kapcsolatos bírósági felülvizsgálat során hozott jogerős ítéletről vagy végzésről a hatóság a külön törvény alapján hatáskörrel rendelkező közigazgatási szervet, illetve e közigazgatási szerv a hatóságot

értesíti.

(3) Ha az (1) bekezdés alapján valamely közigazgatási szerv előtt eljárás indult, úgy más közigazgatási szerv ugyanazon törvénysértés tekintetében

- a) azonos személy ellen elkövetett törvénysértés esetén nem járhat el,
- b) más személy ellen elkövetett törvénysértés esetén a megindult eljárását az ügy jogerős elbírálásáig felfüggeszti.

(4) Ha az ügyet valamely közigazgatási szerv elbírálta, más közigazgatási szerv ugyanazon törvénysértés tekintetében

- a) azonos személy ellen elkövetett törvénysértés esetén nem járhat el,
- b) más személy ellen elkövetett törvénysértés esetén megindult eljárásában a jogerős határozatban megállapított tényállást alapul véve jár el.

(5) A hatóság hivatalból is eljár az egyenlő bánásmód követelményének a 4. § a)-d) pontjában meghatározott szervek általi megsértésével kapcsolatban, ha az adott ügyben más közigazgatási szerv előtt nincs folyamatban eljárás.

(6) A hatóság a más közigazgatási szerv által az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatban hozott közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata során a perben beavatkozóként részt vehet.

(7) Ha az eljárás során szakértő meghallgatása, véleményének kikérése szükséges, a hatóságnak elsősorban azt a hatáskörrel rendelkező illetékes közigazgatási szervet kell kirendelnie, amelynél a sérelmet szenvedett személy az (1) bekezdés b) pontja alapján az eljárást megindíthatta volna.

15/A. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárásban a 19. §-ban meghatározott bizonyítási szabályok alkalmazásának van helye.

(2) Az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének vizsgálatakor a hatóság a kérelmezőt és az egyenlő bánásmód követelményének megsértését bejelentő személyt erre irányuló kérelmére az eljárás alá vont távollétében hallgatja meg.

(3) A hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megtartásának ellenőrzésére tesztelést végezhet, amelynek során az eljárás alá vont személy magatartásának, intézkedésének, feltételének, mulasztásának, utasításának vagy gyakorlatának (a továbbiakban együtt: rendelkezés) vonatkozásában azonos helyzetbe hoz valamely, a 8. §-ban meghatározott helyzetükben, tulajdonságukban vagy jellemzőjükben (a továbbiakban együtt: tulajdonság) különböző, de egyéb tekintetben hasonló tulajdonságú személyeket, és az eljárás alá vont személy rendelkezését az egyenlő bánásmód követelményének való megfelelés szempontjából megvizsgálja.

(4) A tesztelés eredménye az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárások során bizonyítékként felhasználható.

(5) A hatóság a (3) bekezdésben megjelölt vizsgálat során megbízási jogviszony keretében közreműködőt is igénybe vehet, akinek a részére megbízólevelet állít ki, amely tartalmazza annak nevét, továbbá azt, hogy mely eljárás alá vont személynél milyen típusú ellenőrzést folytathat le.

15/B. § (1) Ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt a jogsérelmet szenvedett fél vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosult bíróság előtt eljárást indított, a hatóság vagy a 15. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott más közigazgatási szerv az eljárását az ügy jogerős elbírálásáig felfüggeszti és az erről hozott végzést közli a bírósággal.

(2) A bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt hozott jogerős határozatát, vagy az előtte folyamatban levő eljárást felfüggesztő végzését a hatóságnak vagy a 15. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott más közigazgatási szervnek megküldi.

(3) A hatóság vagy a 15. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott más közigazgatási szerv az eljárása során ugyanazon törvénysértés tekintetében a bíróság határozatának kézhezvételét követően az abban megállapított tényállást alapul véve jár el.

(4) A bíróság határozatának jogerőre emelkedését követően az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt közigazgatási szerv előtt ugyanazon törvénysértés tekintetében

a) azonos személy ellen elkövetett törvénysértés miatt eljárás nem indítható,

b) más személy ellen elkövetett törvénysértés esetén a hatóság vagy a 15. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott más közigazgatási szerv a bíróság határozatában megállapított tényállást alapul véve jár el.

16. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatti közigazgatási hatósági eljárásban egyéb eljárási költségnek minősülnek a 15/A. § (3)-(5) bekezdésében meghatározott bizonyítási eljárás különös szabályai alkalmazása során felmerült költségek, valamint a hatóságnak a székhelyén kívül végzett eljárási cselekményeivel kapcsolatban felmerülő valamennyi költség.

(2) A látássérült ügyfél számára – kérelmére – a tárgyalás során készült jegyzőkönyvet, továbbá az eljárást lezáró döntést Braille-írásban is el kell készíteni. A Braille-írásra történő fordítással felmerült költségek eljárási költségnek minősülnek.

(3) A kérelemre indult eljárásban az egyéb eljárási költségeket a hatóság, illetve az eljárásban való részvételével kapcsolatban felmerülő költségek tekintetében az eljárás alá vont, a sérelmet szenvedett féllel ellenérdekű fél előlegezi meg.

(4) A kérelem elutasítása esetén a sérelmet szenvedett fél csak akkor viseli az egyéb eljárási költségeket, ha a hatóság megállapította, hogy rosszhiszemű volt.

(5) A hatóság a székhelyén lakcímmel, tartózkodási hellyel, illetve értesítési címmel nem rendelkező személyt, ha meghallgatása az eljárás során szükséges, azon önkormányzat polgármesteri hivatalának a székhelyére idézi, amelynek székhelyén lakik vagy

életvitelszerűen tartózkodik. Az idézett személy meghallgatását a hatóság az idézésben megjelölt helyszínen fogatosítja. Ha a lakóhellyel, tartózkodási hellyel, illetve értesítési címmel nem rendelkező személy életvitelszerűen a fővárosban tartózkodik, a hatóság a székhelyére idézi vagy meghallgatását székhelyén fogatosítja.

(6) Ha az eljárás során a hatóság tárgyalást tart, az ott meghallgatandó személyeket azon települési, fővárosban a kerületi önkormányzat polgármesteri hivatalának a székhelyére idézi, amelynek székhelyén a kérelmező lakcímmel rendelkezik, illetve székhelye található, kivéve, ha a körülmények nem alkalmasak a tárgyalás e polgármesteri hivatalban való megtartására. Ebben az esetben a tárgyalást a kérelmező lakcíméről a hatóság mérlegelése szerint legjobban megközelíthető azon települési, fővárosban kerületi önkormányzat polgármesteri hivatalának székhelyén kell megtartani, amely a tárgyalás megtartásához szükséges feltételeket biztosítani tudja.

(7) A hatóság tárgyalása nyilvános. A hatóság a nyilvánosságot végzéssel az egész tárgyalásról vagy annak egy részéről kizárhatja, ha az minősített adat, üzleti titok vagy külön törvényben meghatározott más titok megőrzése végett feltétlenül szükséges.

(8) A hatóság a nyilvánosságot a közérkölcse védelmében, valamint az ügyfél kérelmére abban az esetben is kizárhatja, ha az az ügyfél személyiségi jogainak védelme érdekében indokolt.

(9) Ha az eljárás alá vont személy az (5) és (6) bekezdésekben megjelölt

a) települési, fővárosban kerületi önkormányzat vagy az önkormányzat részvételével működő önkormányzati társulás,

b) az a) pontban meghatározott szervek által fenntartott költségvetési szerv,

c) az a) pontban meghatározott szervek által alapított vagy támogatott civil szervezet, vagy

d) az a) és b) pontban meghatározott szervek részvételével működő gazdasági társaság,

a személyeket a lakcímről legjobban megközelíthető, az eljárásban nem érintett települési önkormányzat polgármesteri hivatalának, fővárosban a hatóság székhelyére kell idézni.

(10) Ha a (5)-(9) bekezdésben foglaltak alkalmazása aránytalan nehézséggel vagy az eljárás indokolatlan elhúzódásával járna, a meghallgatandó személyt a hatóság - a megjelenéssel járó költségek megtérítése mellett - székhelyére is idézheti.

(11) A hatóság a kérelemre indult eljárásban – a (12) és (13) bekezdésben meghatározott kivétellel – tárgyalást tart.

(12) A hatóság a tárgyalás tartását mellőzheti

a) ha az ügy ténybeli és jogi megítélése egyszerű, és annak eldöntésére az iratok alapján mód van,

b) ha a tárgyalás tartása - különös tekintettel a (6) bekezdésben meghatározottakra - aránytalan nehézséggel járna,

c) ha a tárgyalás tartása a kérelmező érdekeit sérti

d) a kérelmező erre irányuló kérelmére, vagy

e) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

(13) A hatóságnak a döntés meghozatala előtt meg kell kísérelnie egyezség létrehozását.

(14) A tárgyalás megnyitása után a hatóság röviden ismerteti a tárgyalásig lefolytatott tényállás-tisztázás során keletkezett azon iratokat, amelyekbe a jelen lévő ügyfelek e törvény vagy külön jogszabályban foglaltak szerint betekintheznek.

(15) A kérelmező álláspontjának ismertetése után az eljárás alá vont személy ismerteti az ügygel kapcsolatos álláspontját.

(16) A tárgyaláson a hatóság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges - az ügyfeleket felhívja nyilatkozataik megtételére, és lefolytatja a bizonyítási eljárást.

(17) A tárgyalás berekesztése előtt a hatóság köteles az ügyfeleket a tárgyalás berekesztésére figyelmeztetni és megkérdezni, hogy kívánnak-e még valamit előadni.

Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése esetén alkalmazható jogkövetkezmények

17. § Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését vizsgáló hatósági eljárás akkor indítható meg, ha a jogsértésről való tudomásszerzéstől számított egy év, és a jogsértés bekövetkezésétől számított három év még nem telt el.

17/A. § (1) Ha a hatóság megállapította az egyenlő bánásmód követelményének megsértését,

a) elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését,

b) megtilthatja a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását,

c) elrendelheti a jogerős határozatának – a jogsértő nyilvános adatainak kivételével személyazonosításra alkalmatlan módon – nyilvános közzétételét,

d) bírságot szabhat ki,

e) külön törvényben meghatározott jogkövetkezményt alkalmazhat.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában közérdekből nyilvános adat a természetes személy jogsértő természetes személyazonosító adata és lakcíme, valamint a jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet jogsértő neve, székhelye.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott jogkövetkezményeket az eset összes körülményére, így

különösen a sérelmet szenvedettek körére, a jogsértéssel okozott hátrány visszafordíthatóságára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértő magatartás ismétlődésére és gyakoriságára, a jogsértést elkövető gazdasági súlyára, a jogsértést elkövető eljárást segítő, együttműködő magatartására tekintettel kell meghatározni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmények együttesen is alkalmazhatóak.

(5) A bírság összege ötvenezer forinttól hatmillió forintig terjedhet.

(6) Ha a hatóság megállapította, hogy az arra kötelezett munkáltató elmulasztotta az esélyegyenlőségi terv elfogadását, felszólítja a munkáltatót a mulasztás pótlására, és - a (3) és (4) bekezdés megfelelő alkalmazásával - az (1) bekezdés c)-e) pontjában meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

(7) Az egyenlő bánásmód követelményét biztosító rendelkezés megsértéséért kiszabható bírság megállapítására irányuló eljárás a hatóságnak a jogsértésről való tudomásszerzésétől számított három hónapon belül, de legkésőbb a jogsértés bekövetkezését követő egy éven belül indítható meg. Ha a jogsértő magatartás vagy állapot folyamatos, a határidő ennek befejeződésekor kezdődik.

17/B. § (1) A hatóság döntése ellen fellebbezésnek nincs helye.

(2) A hatóságnak az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában folyamatban lévő eljárásban hozott döntését felügyeleti jogkörben megváltoztatni vagy megsemmisíteni nem lehet.

(3) A bírósági felülvizsgálat során a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el, ha azt a fél a keresetlevélben, illetve a hatóság a keresetlevélben foglaltakra vonatkozó nyilatkozatában kéri.

17/C. § (1) A hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megtartásával kapcsolatos adatoknak más szervek eljárásában történő felhasználása céljából hatósági nyilvántartást vezet, amely tartalmazza azoknak a foglalkoztatóknak az adatait, amelyekre vonatkozóan a hatóság jogerős és végrehajtható határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat jogsértést állapított meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza

a) a foglalkoztató nevét, székhelyét, adószámát, adószámmal nem rendelkező természetes személy foglalkoztató nevét, lakcímét, adóazonosító jelét,

b) a jogsértést megállapító határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának időpontját,

c) a jogsértés megjelölését,

d) az alkalmazott jogkövetkezményt és mértékét az annak alapjául szolgáló jogszabályhelyre

történő utalással,

e) a határozat bírósági felülvizsgálata esetén a jogerős és végrehajtható bírósági határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének napját, valamint azt, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozattal összefüggésben a bíróság hatályon kívül helyező, vagy hatályon kívül helyező és új eljárást elrendelő vagy a keresetet elutasító döntést hozott.

(3) A hatósági nyilvántartás adatait a hatóság az általa létrehozott informatikai rendszerben kezeli. A (2) bekezdésben meghatározott adatoknak az informatikai adatbázisban történő rögzítését a hatóság végzi, a jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napján, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén a bíróság határozatáról való tudomásszerzést követő munkanapon.

(4) A hatóság a nyilvántartásban szereplő, illetve a nyilvántartásból a honlapon nyilvánosságra hozott adatokat a bejegyzés alapjául szolgáló határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napjától számított két év elteltével törli.

17/D. § (1) A hatóság – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az általa vezetett nyilvántartás adataiból a jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – bírósági határozattal két éven belül azonos jogsértés ismételt elkövetése miatt bírsággal sújtott munkáltatókra vonatkozó, a 17/C. § (2) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott adatokat, valamint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén a 17/C. § (2) bekezdés e) pontjában foglalt adatokat abban az esetben, ha a bíróság a keresetet elutasító vagy a közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, a honlapján történő közzététel útján akkor hozza nyilvánosságra, amikor a korábbival azonos jogsértés két éven belüli ismételt elkövetésének megállapítására jogszabály alapján jogerős és végrehajtható közigazgatási határozattal sor került.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában - több telephellyel rendelkező munkáltató esetében - azonos jogsértés ismételt elkövetésén az ugyanazon telephelyen kétéves időszakon belül jogerős és végrehajtható határozattal megállapított azonos jogsértést kell érteni.

(3) Ha a hatóság tudomására jutott, hogy határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak,

a) az (1) és (2) bekezdésben foglalt adatokat a bíróság jogerős és végrehajtható határozatában foglalt döntésre figyelemmel teszi közzé,

b) intézkedik a honlapon nyilvánosságra hozott adatok törléséről, amennyiben az (1) és (2) bekezdés szerinti adatok nyilvánosságra hozatalára már sor került.

(4) A hatóság nyilvántartásba vételi és közzétételi kötelezettségét nem érinti, ha a foglalkoztató a jogerős közigazgatási határozatban vagy jogerős bírósági határozattal elbírált közigazgatási határozatban foglalt kötelezettségét az előírt határidőben vagy határnapon teljesíti.

Adatkezelésre vonatkozó különös szabályok

17/E. § (1) A hatóság haladéktalanul törli azokat a személyes és különleges adatokat, amelyek kezelése a 14. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárása során a hatásköre gyakorlásához nem elengedhetetlenül szükséges.

(2) Az eljárás alá vont ügyfél az ügyvel összefüggő iratokat és elektronikus adathordozón tárolt adatokat felhívásra rendelkezésre bocsátja, illetve az egyenlő bánásmód követelményének megsértése ellenőrzéséhez szükséges tények, körülmények, egyéb feltételek megismerését biztosítja. Nem kötelezhető az ügyfél olyan nyilvántartás, összesítés elkészítésére, amelyet jogszabály nem ír elő, ha annak elkészítése aránytalan ráfordítást igényelne.

(3) A hatóság a (2) bekezdés alapján csak olyan különleges adat rendelkezésre bocsátására hívhat fel, amely kezelése az eljárás céljára tekintettel elengedhetetlenül szükséges, és amely hiányában az eljárás eredményessége nem lenne biztosítható.

(4) A közigazgatási hatósági eljárásban a hatóság jogosult a személyes adatokat tartalmazó nyilvántartás vagy adatbázis szemletárgyként való lefoglalására is.”

(6) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásokban – így különösen személyiségi jogi per, munkaügyi per során – a társadalmi és érdek-képviselési szervezet, valamint a hatóság a jogsérelmet szenvedett fél meghatalmazása alapján – törvény eltérő rendelkezése hiányában – képviselőként járhat el. A társadalmi és érdek-képviselési szervezet a képviselési jogosultságát az alapszabálya vagy alapító okirata és az ügyféltől kapott írásbeli meghatalmazás csatolásával igazolja.

(2) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult hatósági eljárásban az (1) bekezdés szerinti szervezetet megilletik az ügyfél jogai.

(3) Ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése vagy annak közvetlen veszélye olyan tulajdonságon alapult, amely az egyes ember személyiségének lényegi vonása, és a jogsértés vagy annak közvetlen veszélye személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érinti, az (1) bekezdés szerinti szervezet a hatóság előtt eljárást indíthat.”

(7) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 33. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését a hatóság ellenőrzi, amely az ország egész területére kiterjedő illetékességgel jár el.”

(8) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 33. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A hatóság székhelye Budapest.”

(9) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a 39. §-t követően a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § A hatóság elnöke a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően irányítja a hatóság gazdálkodását, ellátja képviselői és gyakorolja a munkáltatói jogokat az elnökhelyettes és a hatóság köztisztviselői tekintetében.”

(10) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 65. §-a a következő j)-l) pontokkal egészül ki:

(E törvény a következő irányelveknek való megfelelést szolgálja)

„j) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK tanácsi irányelv,

k) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv,

l) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

(11) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 64/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„64/C. § (1) Az e törvény – az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CLI. törvénnyel megállapított – 30/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 231/B. §-ában meghatározottak szerint alkalmazandók.

(2) E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény 47. §-ával módosított rendelkezéseit e rendelkezések hatálybalépését követően indult, illetve a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

(12) Hatályát veszti az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 64. §-a.

48. A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

48. §

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 51. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A vámhatóság által vezetett, a vámokkal és nem közösségi adókkal és díjakkal kapcsolatos kötelezettségeket és pénzforgalmat nyilvántartó folyószámla-nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

49. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

49. §

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény VII. Fejezete a következő 48/E. §-sal egészül ki:

„48/E. § (1) A vámhatóság az adóraktári engedéllyel, a bejegyzett kereskedői engedéllyel, a bejegyzett feladói engedéllyel, a keretengedéllyel, a felhasználói engedéllyel, a jövedéki engedéllyel rendelkező személyekről, továbbá a csomagküldő kereskedőkről, a csomagküldő kereskedők adóügyi képviselőiről, az üzemi motorikusgáztöltő-állomás üzemeltetőiről, a nyilvántartásba vett felhasználókról és a mobil palackozóval rendelkező személyekről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásban az engedélyes vagy a nyilvántartásba vett nevére, engedélyszámára vagy nyilvántartási számára, az engedélyben vagy nyilvántartásban szereplő jövedéki termék megnevezésére, az engedély kiadása vagy a nyilvántartásba vétel időpontjára, valamint az engedély érvényességére vonatkozó adatok minősülnek közhitelesnek.

(3) A vámhatóság az (1) bekezdésben felsorolt személyekre vonatkozó, közhitelesnek minősülő adatokat hivatalos honlapján közzéteszi.”

50. A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítása

50. §

A sportról szóló 2004. évi I. törvény 76/A. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (2a) bekezdés *b)-d)* pontjában, a (3) bekezdés *b)-d)* pontjában, valamint a (4) bekezdés *b)-d)* pontjában foglalt adatok tekintetében a nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

51. A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosítása

51. §

(1) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény a következő IV. Fejezettel egészül ki:

„IV. FEJEZET

A települési önkormányzat tulajdonában álló közterület filmforgatási célú használata

34. § (1) A települési önkormányzat tulajdonában álló közterület filmalkotás forgatása céljából történő igénybevételére e fejezetet kell alkalmazni. E fejezet alkalmazásában

a) filmalkotásnak minősül a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvény hatálya alá tartozó reklámfilm is,

b) filmforgatási célú közterület-használatnak minősül a közterület használata akkor is, ha az csak a filmforgatáshoz kapcsolódó technikai jellegű tevékenységhez, illetve a stáb parkolásához szükséges.

(2) Kérelmet filmelőállító vagy filmgyártó vállalkozás (a továbbiakban együtt: kérelmező) nyújthat be.

(3) A települési önkormányzat képviselő-testülete a települési önkormányzat tulajdonában álló közterületek filmforgatási célú használatát legfeljebb a 3. mellékletnek – községi önkormányzat képviselő-testülete pedig a rendeletében foglalt felső határnak – megfelelő mértékben meghatározott díj ellenében biztosíthatja. A közterület használatáért megállapított díj a tulajdonos települési önkormányzatot illeti. A 3. melléklet szerinti legmagasabb díjak 2014. január 1-jétől a Központi Statisztikai Hivatal által a 2012. évre közzétett éves fogyasztói árindexek szorzatával növelt mértékben, ezt követően évente a tárgyévet megelőző második évre közzétett éves fogyasztói árindexek szorzatával növelt mértékben emelkednek. A 3. melléklet e bekezdés szerinti módosított díjtételeit a fővárosi és megyei kormányhivatal és a saját honlappal rendelkező települési önkormányzat a 2014. évtől kezdve az adott év elején a honlapján közzéteszi.

(4) A közterület filmforgatási célú használata csak az elkerülhetetlenül szükséges mértékben korlátozhatja a közterülettel határos magántulajdonú ingatlanok használatát, és a korlátozás nem jelenthet aránytalan terhet a tulajdonos számára.

(5) A települési önkormányzat tulajdonában álló közterületek filmforgatási célú használatával kapcsolatos egyes feltételeket a települési önkormányzat képviselő-testülete rendeletben

szabályozza. Ennek keretében meghatározza a rendkívüli természeti események esetére vonatkozó külön feltételeket is, különösen azt, hogy ilyen esemény esetén hány napon belül köteles újra biztosítani a közterület-használatot. A települési önkormányzat képviselő-testülete a rendeletben mentességet vagy kedvezményt állapíthat meg a meghatározott időtartamot vagy területmértéket el nem érő, valamint a közérdekű célokat szolgáló (különösen oktatási, tudományos vagy ismeretterjesztő témájú) filmalkotások forgatásához szükséges közterület-használat díjával összefüggésben. A saját honlappal rendelkező települési önkormányzat a közterület-használatához kapcsolódó feltételeket a honlapján közzéteszi.

(6) Az (5) bekezdés alapján nyújtott mentesség vagy kedvezmény csekély összegű támogatásnak minősül, amelyet kizárólag az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. és 88. cikkelyének a csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 379/5. 2006.12.28.) szabályai alapján lehet nyújtani. Azonos támogatható költségek tekintetében a csekély összegű (de minimis) támogatás nem kumulálható állami támogatással, ha az ilyen jellegű kumuláció olyan támogatási intenzitást eredményezne, amely túllépi a Bizottság 800/2008/EK általános csoportmentességi rendeletében vagy az Európai Bizottság által elfogadott határozatban az egyes esetek meghatározott körülményeire vonatkozóan rögzített támogatási intenzitást.

35. § (1) A fővárosi és megyei kormányhivatal a közterület-használatról hatósági szerződésben állapodik meg a kérelmezővel. A hatósági szerződés a települési képviselő-testület jóváhagyásával válik érvényessé. A filmforgatáshoz kapcsolódó, külön jogszabály alapján hatósági engedélyhez, illetve hatósági bejelentéshez kötött tevékenységek a (3)-(4) bekezdésben foglaltak kivételével – a külön jogszabályban a kérelem, illetve bejelentés tartalmaként előírt adatok megadásával és mellékletei benyújtásával – bejelentés alapján gyakorolhatók; a hatóság a bejelentés tartalma vagy hatósági ellenőrzés alapján, jogellenesség esetén a bejelentéssel érintett tevékenységet, magatartást, illetve helyzet fenntartását megtilthatja.

(2) A települési önkormányzat tulajdonában álló közterület filmforgatási célú használatára irányuló kérelmet, valamint a filmforgatáshoz kapcsolódó hatósági bejelentéseket a közterület fekvése szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatalnál legalább 5 munkanappal, sürgős eljárás esetén legalább 2 munkanappal a filmforgatás tervezett megkezdése előtt kell előterjeszteni. A közterület-használatához kapcsolódó, a települési önkormányzat valamely külön intézményének feladatkörét érintő kérelem az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott intézményhez közvetlenül is benyújtható.

(3) Amennyiben a filmforgatáshoz alkalmazott színházi fegyverekhez rendőrhatósági engedély szükséges, a kérelmet legalább 10 munkanappal, sürgős eljárás esetén legalább 5 munkanappal a filmforgatás tervezett megkezdése előtt kell előterjeszteni a közterület fekvése szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatalnál. A döntést a forgatás tervezett megkezdésének napjáig közölni kell a kérelmezővel. Az eljárásban nincs helye fellebbezésnek.

(4) Helyi jelentőségű védett természeti területen a filmforgatáshoz kapcsolódó természetvédelmi engedélyezési eljárásban az ügyintézési határidő 30 nap, amelyet a természetvédelmi hatóságnál legalább a filmforgatás tervezett megkezdése előtt 30 nappal kell benyújtani. A döntést a forgatás tervezett megkezdésének napjáig közölni kell a kérelmezővel. Az eljárásban nincs helye fellebbezésnek.

(5) Az e fejezet szerinti eljárások során a kérelmező, a fővárosi és megyei kormányhivatal, a rendőrség, a települési önkormányzat, a filmforgatással érintett hatóságok, szakhatóságok, továbbá az egyéb érintett intézmények elektronikus úton tartanak kapcsolatot egymással.

(6) A közterület-használatról szóló, a települési önkormányzat által jóváhagyott hatósági szerződést olyan időben kell megkötni, hogy a filmforgatás a kérelemben tervezett időpontban megkezdhető legyen. A közterület-használat engedélyezésére és a hatósági bejelentések, kérelmek benyújtására vonatkozó részletes eljárási szabályokat e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet állapítja meg. Ha a közterület-használat engedélyezésében közreműködő hatóság, települési önkormányzat, illetve egyéb szerv vagy intézmény az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben rá vonatkozóan meghatározott határidőn belül nem nyilatkozik, hozzájárulását az ott szabályozott tartalommal és feltételek szerint megadottnak kell tekinteni.

(7) A filmforgatáshoz kapcsolódó – az e törvény szerint – hatósági bejelentések és kérelmek kapcsán az egyébként eljáró hatóságot, szakhatóságot igazgatási szolgáltatási díj, illetve illeték címén annak az összegnek a másfélszerese, sürgős eljárás esetén pedig annak az összegnek a tizenötszöröse illeti meg, mint amely összeg az adott eljárás kapcsán a hatóság, szakhatóság számára igazgatási szolgáltatási díjként, illetve illetékként külön jogszabály alapján járna. A fővárosi és megyei kormányhivatal a hatósági szerződéssel kapcsolatos eljárásért 5000 forint, sürgős eljárás esetén pedig 50.000 forint igazgatási szolgáltatási díj illeti meg. A fővárosi és megyei kormányhivatal az igazgatási szolgáltatási díjat köteles visszafizetni, ha a számára az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben megállapított valamely határidőt elmulasztja, sürgős eljárás esetén pedig az adott eljárási cselekményt legkésőbb 1 munkanap alatt nem teljesíti.”

(2) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény V. Fejezetének 1. Címe a következő 36/C. §-sal egészül ki:

„36/C. § E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény 51. §-ával megállapított IV. Fejezetét e rendelkezés hatálybalépését követően indult, illetve a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

(3) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 37. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a települési önkormányzat tulajdonában álló közterület filmforgatási célú használata kapcsán a filmforgatáshoz

kapcsolódó eljárások lefolytatásának és a hatósági bejelentések, kérelmek továbbításának a rendjét, valamint fővárosi és megyei kormányhivatal eljárásához kapcsolódó nyilvántartásokkal kapcsolatos részletes szabályokat.”

(4) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 37. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Felhatalmazást kap a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter, hogy az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben szabályozza a fővárosi és megyei kormányhivatalt a települési önkormányzat tulajdonában álló közterület filmforgatási célú használata kapcsán történő eljárásáért megillető igazgatási szolgáltatási díjjal kapcsolatos részletes szabályokat.”

(5) A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 37. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat, hogy a tulajdonában álló közterületek filmforgatási célú használatának díjára vonatkozó – e törvény szabályait kiegészítő – részletes szabályokat, az alkalmazható mentességek és kedvezmények körét, a használat területi és időbeli korlátait és egyéb feltételeit, valamint a turisztikailag kiemelt közterületek körét rendeletben állapítsa meg.”

(6) Hatályát veszti a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény IV/A. Fejezete.

52. A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosítása

52. §

(1) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 2. § 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény és e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletek vonatkozásában:)

„13. *VINGIS*: a szőlőágazati kataszterek közösségi szabályozásnak megfelelő térinformatikai rendszere, amely a borszőlő termőhelyi kataszterének, a kivágási, szerkezetátalakítási és -átállítási támogatások kifizetésének, valamint az oltalom alatt álló földrajzi jelzést, illetve az oltalom alatt álló eredetmegjelölést viselő borok termőhelyei földrajzi lehatárolásának térképi ellenőrzési alapja, és amelynek adatbázisa az ellenkező bizonyításáig hitelesen tanúsítja az abban rögzített adattartalom fennállását.”

(2) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Árutermelési céllal borászati terméket előállítani, tárolni, kezelni, kiszerezni csak a borászati hatóság által engedélyezett borászati üzemben lehet. A borászati hatóság az e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott feltételek teljesülése esetén ad engedélyt, amelyet a borászati üzem helye szerint illetékes hegybíróval is közöl. A borászati hatóság a borászati üzemet nyilvántartásba veszi. E nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A borászati hatóság a nyilvántartást honlapján is közzéteszi. A nyilvántartás tartalmazza az engedélyes regisztrációs számát, a borászati üzem üzemeltetőjének nevét, a borászati üzem címét, a borászati üzemben végezhető tevékenységek felsorolását, palackozásra vonatkozó tevékenység engedélyezése esetén a palackozó üzem kódját, nyilvántartásba vételének dátumát.”

(3) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 44. § (1) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

(A borászati hatóság ellenőrzi:)

„m) a helyi borbíráló bizottságok működését.”

(4) A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény 44. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A borászati hatóság a helyi borbíráló bizottságokról nyilvántartást vezet. E nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A borászati hatóság a nyilvántartást honlapján is közzéteszi. A nyilvántartás tartalmazza a helyi borbíráló bizottság nevét, a helyi borbíráló bizottságot működtető szervezet nevét, a helyi borbíráló bizottság székhelyét, a helyi borbíráló bizottság működésének helyét, a helyi borbíráló bizottság nyilvántartásba vételének dátumát.”

53. A lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény módosítása

53. §

(1) A lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény 5. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartás - a természetes személyazonosító adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A lőfegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. törvény 18/B. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Az (5) és (6) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

54. Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény módosítása

54. §

Az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 140/B. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcímadatos adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

55. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosítása

55. §

(1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 13. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény hatálya nem terjed ki:)

„a) a szabálysértési eljárásra, a választási eljárásra, a népszavazás előkészítésére és lebonyolítására, a területszervezési eljárásra, a felsőoktatási felvételi eljárásra és – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra,”

(2) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 17. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hatóság az eljárás során a személyes adatot és a védett adatot – az ugyanazon ügyben folyó, e törvényben szabályozott eljárások kivételével – csak akkor továbbíthatja más szervhez, ha azt törvény megengedi, vagy ha az érintett ehhez hozzájárult. A hozzájárulást az érintett az ügyintézési rendelkezésben, továbbá – ha jogszabály lehetővé teszi, – az érintett elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítés mellett telefonon is megadhatja.”

(3) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 17/A. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Ha a hatóság különleges adatot az ügyfél hozzájárulása alapján továbbít, az ügyfél a hozzájárulását az alábbi módokon is megadhatja:)

„c) ha jogszabály lehetővé teszi, hozzájárulás adása telefonon az ügyfél elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítéssel.”

(4) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 19. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott ügyekben az integrált ügyfélszolgálat (a továbbiakban: kormányablak) az ügyre vonatkozó külön jogszabályban meghatározott, az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság mellett az első fokú eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak minősül.”

(5) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 21. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az azonos hatáskörű hatóságok közül az a hatóság jár el, amelynek illetékességi területén)

„a) az ügyfél lakóhelye, tartózkodási helye, ennek hiányában értesítési címe (a továbbiakban együtt: lakcím), illetve székhelye, telephelye, fióktelepe (a továbbiakban együtt: székhely) van,”

(6) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 28/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az ügyfél az e fejezetben meghatározott valamennyi kapcsolattartási formát használhatja tájékoztatáskérés céljából, és ha jogszabály lehetővé teszi, az e fejezetben meghatározott valamennyi kapcsolattartási formát használhatja időpontfoglalás céljából.”

(7) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 34. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha jogszabály lehetővé teszi, az ügyfél elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítés mellett a kérelmet telefonon is elő lehet terjeszteni.”

(8) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 37. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha jogszabály lehetővé teszi, a hiánypótlást az ügyfél telefonon is teljesítheti – az ügyfél elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítés mellett –, ha ez a hiányzó adatok tekintetében értelmezhető.”

(9) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 41. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A (8) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(10) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 49. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha jogszabály lehetővé teszi, az ügyfél személyesen vagy telefonon is értesíthető.”

(11) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 51. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha jogszabály lehetővé teszi, az ügyfél az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot és a (3)-(4) bekezdés szerinti adatszolgáltatást – az ügyfél elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítés mellett – telefonon is megteheti, illetve teljesítheti, továbbá a nyilatkozattételt, adatszolgáltatást telefonon is megtagadhatja.”

(12) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 86. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 86. § a következő (1a)-(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1) A hatóság a törvényben meghatározott adatokról közhiteles hatósági nyilvántartást vezet. E törvény hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései tekintetében hatósági nyilvántartás alatt közhiteles hatósági nyilvántartást kell érteni.

(1a) A hatósági nyilvántartás közhitelessége alapján az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a hatósági nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, a hatósági nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn. Senki sem hivatkozhat arra, hogy a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatot nem ismeri, kivéve ha a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adat személyes adatnak vagy törvény által védett titoknak minősül, és megismerhetőségének törvényi feltételei nem állnak fenn.

(1b) A hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során a hatóság csak jogszabályban e célból meghatározott bizonyítási eszközt használhat fel.

(1c) Az (1a) és (1b) bekezdés tekintetében nem alkalmazható a 82. § (1) bekezdése.”

(13) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 99. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha jogszabály lehetővé teszi, a fellebbezésre jogosult a (2) bekezdés szerinti nyilatkozatot – a fellebbezésre jogosult elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítés mellett – telefonon is megteheti. Fellebbezés benyújtásának telefonon nincs helye.”

(14) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 107. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a fővárosi és megyei kormányhivatal jogosult a fellebbezés elbírálására, ha első fokon államigazgatási hatósági ügyben a járási (fővárosi kerületi) hivatal, a kormányablak, a polgármester vagy a jegyző járt el.”

(15) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 162. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a hatóság köteles az ügyfél ügyintézési rendelkezését az elektronikus kapcsolattartás (beleértve a hangkapcsolatot biztosító elektronikus utat és a telefont) során figyelembe venni. Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a hatóság az ügyféltől elektronikus nyilatkozatot csak akkor fogadhat el és elektronikus nyilatkozatot az ügyfélnek csak akkor küldhet, ha az ügyfél az ügyintézési rendelkezésében vagy az ügyintéző személyes közreműködésével történő eljárás cselekmények esetében az adott eljárás során ezt nem zárta ki.”

(16) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 171. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény 55. §-ával módosított 21. § (1) bekezdés a) pontját e rendelkezés hatálybalépését követően indult, illetve a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

(17) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 172. § 1) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„1) *törvény által védett titok*: a minősített adat, továbbá az üzleti, a bank-, a biztosítási, az értékpapír-, a pénztártitok, a fizetési titok, az adótitok, a vámтитok, valamint a magántitok,”

(18) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg azokat az ügyeket, amelyekben a kormányablak az ügyre vonatkozó jogszabályban meghatározott hatóság mellett első fokon jogosult eljárni.”

(19) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény a következő 177. §-sal egészül ki:

„177. § E törvény

a) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint

b) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló, 2011. december 13-i 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.”

(20) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 38. § (1) bekezdésében az „az integrált ügyfélszolgálaton (a továbbiakban: kormányablak)” szövegrész helyébe az „a kormányablakban” szöveg lép.

(21) Hatályát veszti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény X/A. Fejezete, 171. § (5)-(6) bekezdése és 176. §-a.

56. Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény módosítása

56. §

(1) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 3. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Ha a kérelemhez benyújtott iratok és a rendelkezésre álló adatok alapján az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság azt állapítja meg, hogy a kérelmező a névjegyzékbevitel feltételeinek kétséget kizáróan megfelel, az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság a szakhatóság megkeresését mellőzheti, és a szakmai gyakorlati idő szakirányú jellegét maga állapíthatja meg.”

(2) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 5. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti névjegyzék – a 2. számú melléklet 1. pont a)-e), g), i), l) és n) pontjában, valamint s) pont sa) és sb) alpontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 5. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Az ügyben jogerős döntést hozó bíróság az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóságnak bejelenti, ha a szakértő szakvéleménye szakmai megalapozatlansága (a

továbbiakban: megalapozatlan szakvélemény) miatt az eljárás elhúzódott vagy az felesleges költséget okozott.”

(4) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 8. § (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Az igazságügyi szakértőt törölni kell a névjegyzékből, ha)

„c) a névjegyzékbe megalapozatlan szakvélemény miatt öt alkalommal kerül bejegyzés,”

(5) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 23. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti névjegyzék – a 2. számú melléklet 2. pont a)-c) pontjában, e) pont ea), eb) és ed) alpontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(6) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 28/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1) bekezdés d) pontjában foglalt adat tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(7) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 2. számú melléklet 1. pontja a következő q) alponttal egészül ki:

(Az igazságügyi szakértők névjegyzéke az igazságügyi szakértő következő adatait, és a szakértő tevékenységére vonatkozó tényeket tartalmazza:)

„q) megalapozatlan szakvélemény adásának ténye, az ügyre történő utalással;”

(8) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény

a) 4. § (1) bekezdésében, 4/A. § (1) bekezdés a) pontjában, 6. § (2) bekezdésében és 1. számú melléklet 2. pont b) alpontjában a „hatósági” szövegrész helyébe a „hatósági erkölcsi” szöveg,

b) 5. § (6) bekezdésében az „igazságügyért felelős minisztert” szövegrész helyébe az „igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóságot” szöveg,

c) 8. § (2) bekezdésében az „(1) bekezdés f) pontja” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés c) és f) pontja” szöveg,

d) 32. § (1) bekezdésében a „2013.” szövegrész helyébe a „2014.” szöveg lép.

(9) Hatályát veszti az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 2. számú melléklet 1. pont s) pont sb) alpontjában a „vagy a felmentés valamint az eljárás megszüntetésének ténye” szövegrész.

57. A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény módosítása

57. §

A haditechnikai termékek gyártásának és a haditechnikai szolgáltatások nyújtásának engedélyezéséről szóló 2005. évi CIX. törvény 2. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza a jogosult nevét, lakóhelyét vagy székhelyét, adószámát, engedélye számát és az engedély hatályosságának megjelölését.

(1b) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1a) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

58. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény módosítása

58. §

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 8. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

59. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

59. §

(1) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 11. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdés szerinti tájékoztatás tartalmazza

a) a büntetőeljárás befejezéséről határozatot hozó nyomozó hatóság, ügyészség vagy bíróság megnevezését és határozatának számát, keltét, jogerőre emelkedésének napját,

b) a támogatás igénybevételehez kiállított igazolás számát és az abban szereplő áldozat 10. § (3) bekezdés a) pontja szerinti adatait,

c) a büntetőeljárásra vonatkozó adatok közül

ca) a büntetőeljárás befejezésének az eredményét (büntetőeljárás megszüntetése, felmentés vagy büntetőjogi felelősség megállapítása),

cb) a büntetőeljárás megszüntetése esetén a megszüntetés a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 190. § (1) bekezdésében, 192. § (1)-(2) bekezdésében, 192/A. § (1) bekezdésében vagy 267. § (1) bekezdésében meghatározott indokát a törvényhely pontos megjelölésével,

cc) ítélet és tárgyalás mellőzésével hozott végzés esetén a bűncselekménynek a Be. 258. § (2) bekezdés d) pontja szerinti megjelölését, felmentő ítélet esetén továbbá azt, ha a vádlott kényszergyógykezelését a bíróság elrendelte,

cd) az áldozat eljárásjogi helyzetének megjelölését, vagy azt, hogy nem vett részt a büntetőeljárásban,

ce) ha az áldozat magánfélként polgári jogi igényt terjesztett elő, az arról szóló döntést,

cf) ha az ügyben folytattak le közvetítői eljárást, akkor ennek eredményét, megállapodás esetén, ha kár megtérítésére került sor, annak összegét,

d) ha a 8. § c)-e) pontjaiban foglalt feltételek valamelyike bekövetkezett, az erre vonatkozó adatokat, a 8. § h) pontja esetén azt, ha hamis vád, hamis tanúzás miatt az eljáró hatóság feljelentéssel élt vagy az ügyben büntetőeljárás indult.”

(2) A bűncselekmények áldozatainak segítségéről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 45. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény 59. §-ával megállapított 11. § (5a) bekezdését e rendelkezés hatálybalépését követően indult, illetve a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

60. A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása

60. §

A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 6. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A vasúti igazgatási szerv a kiadott működési engedélyekről nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

61. A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

61. §

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 36. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az állami adóhatóság által a gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja és a forgalmazó között létrejött megállapodás jóváhagyásáról vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

62. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosítása

62. §

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 75. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartások – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülnek.”

63. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosítása

63. §

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény X. Fejezete a következő 94/A. §-sal egészül ki:

„94/A. § A 95. § (1) bekezdésében, a 96. § (1) bekezdésében, a 97. § (1) bekezdésében, a 98. § (1) bekezdésében, a 99. § (1) bekezdésében, a 100. § (1) bekezdésében, a 101. § (1) bekezdésében, a 102. § (1) és (2) bekezdésében, a 103. § (1) bekezdésében és a 104. § (1) bekezdésében meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok, valamint a laccím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

64. A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosítása

64. §

(1) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 28. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az intézkedésekben való részvétel során az ügyfél egyedi azonosítását az ügyfél-azonosító szám szolgálja. Mind a természetes személy ügyfélkörbe, mind az egyéb ügyfélkörbe tartozó ügyfél részére csak egy ügyfél-azonosító szám állapítható meg. Az ügyfél-nyilvántartási rendszer az ügyfél-azonosító szám tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában az e törvény hatálya alá tartozó intézkedések országos földterület-azonosítási rendszere a Mezőgazdasági Parcella Azonosító Rendszer (a továbbiakban: MePAR). A MePAR közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A MePAR adatbázisa állami tulajdonban van, amely felett a rendelkezési jogot - ide értve a tárolt adatok karbantartását is - az állam nevében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv gyakorolja.”

(3) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 31/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az intervenciók raktárregiszter a (2) bekezdésben foglalt adatok tekintetében – kivéve a 28. § (2) bekezdésében foglalt természetes személyazonosító adatokat – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 31/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31/B. § (1) A szőlőültetvények országos térinformatikai nyilvántartásának (a továbbiakban: VINGIS) adatbázisa állami tulajdonban van, amely felett a rendelkezési jogot az állam nevében a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv gyakorolja.

(2) A VINGIS adatbázisa az ellenkező bizonyításáig hitelesen tanúsítja a rögzített adattartalom fennállását.”

65. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

65. §

(1) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 32. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamarai tag könyvvizsgálók nyilvántartásába azokat a természetes személyeket kell bejegyezni, akiket a kamara e törvény rendelkezései szerint tagjai közé felvett. A kamarai tag könyvvizsgálók nyilvántartása közhiteles nyilvántartásnak minősül.”

(2) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 43. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A könyvvizsgáló cégek nyilvántartásába azt a gazdálkodó szervezetet (szervezetet) kell bejegyezni, amelynek e törvény rendelkezései szerint engedélyezett a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység végzése. A könyvvizsgálói cégek nyilvántartása közhiteles nyilvántartásnak minősül.”

(3) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 69. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamara – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülő – elkülönített jegyzéket vezet a harmadik országbeli könyvvizsgálókról.”

(4) A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény 71. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamara – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülő – elkülönített jegyzéket vezet a harmadik országbeli könyvvizsgáló gazdálkodókról.”

66. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosítása

66. §

(1) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 83. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés c), f)-i), n), q) és r) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 84. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés b) pontjában foglalt adat tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 85. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás az (1) bekezdés c) és d) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

67. A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosítása

67. §

(1) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 116. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell a Hatóság 115. §-ban meghatározott engedélyét kérni)

„b) a védett természeti terület és Natura 2000 terület kivételével az 50 kVA-nál nagyobb, de legfeljebb 0,5 MW névleges teljesítőképességű kiserőmű építéséhez, ha az nem csatlakozik villamosműhöz,”

(2) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 116. § (3) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(Nem kell a Hatóság 115. §-ban meghatározott engedélyét kérni)

„e) a védett természeti terület és Natura 2000 terület kivételével a kiefeszültségű magánvezetésekre, amennyiben az kizárólag olyan ingatlanon kerül megépítésre, amelynek tulajdonosa az építéshez hozzájárult.”

(3) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény a következő 178/P. §-sal egészül ki:

„178/P. § E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény 67. §-ával megállapított 116. § (3) bekezdés e) pontját e rendelkezés hatálybalépését követően indult, illetve a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

68. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

68. §

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény XI. Fejezete a következő 178/A. §-sal egészül ki:

„178/A. § Az állami adóhatóság által az együttműködő közösségekről, a pénzforgalmi elszámolást választó adózókról és az MNB, illetve az EKB által hivatalosan közzétett

árfolyamot alkalmazó adózókról vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

69. A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása

69. §

(1) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 51/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A talajvédelmi hatóság a talajvédelmi szakértői tevékenység végzésére jogosult, a (2) bekezdés szerinti bejelentést tevő személyekről nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás tartalmazza a szakértő:

- a) természetes személyazonosító adatait,
- b) lakcímét,
- c) elérhetőségét,
- d) iskolai végzettségét, az oklevelet kiállító intézmény megnevezését, helyét, valamint az oklevél számát és keltét,
- e) gyakorlatának helyét, időtartamát,
- f) talajvédelmi szakterületeinek megjelölését,
- g) a talajvédelmi hatóság által megadott nyilvántartási számát.

(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás a (3) bekezdés f) és g) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény 61. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

70. Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása

70. §

(1) Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 38. §-a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés c), l), m), n), o), q) és r) pontja szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés b) pontjában szereplő adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 38/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A FELIR a (2) bekezdés szerinti adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

71. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosítása

71. §

Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 7. § (1) bekezdése helyébe következő rendelkezés lép:

„(1) A költségvetési szervként vagy közhasznú szervezetként működő előadó-művészeti szervezetekről és az ágazati érdekegyeztetésben részt vevő előadó-művészeti szakmai érdekképviseleti szervezetekről a kijelölt szerv nyilvántartást vezet, amely nyilvántartás az előadó-művészeti szervezetek (2) bekezdés *a)* pontjában, *b)* pont *ba)* és *bd)* alpontjában szereplő adatai tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

72. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítása

72. §

(1) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az erdőgazdálkodói nyilvántartás a 18. § (6) bekezdés *a)* pont *ag)* alpontjában, *b)* pont *bh)* alpontjában, *c)* pont *cg)-ci)* alpontjában, *d)* pont *db)* alpontjában, valamint *e)* pont *eb)* alpontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 38. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az Adattár a (2) bekezdés szerinti adatok tekintetében – a 33. § (2) bekezdés *a)* pontjában foglalt adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(5) Az Adattárba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során a hatóság bizonyítékként kizárólag közokiratot, teljes bizonyító erejű magánokiratot, valamint a körzeti erdőtervezés során keletkező iratot használhat fel.”

(3) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény „Az Országos Erdőállomány Adattár” alcíme a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § (1) Az Adattárban a közjóléti létesítmény alábbi adatait kell nyilvántartani:

- a) nevét, egyedi azonosítóját, típusát;
- b) földrajzi elhelyezkedését (megye, hely, tag, részlet);
- c) a kezelő megnevezését;
- d) a területén található közjóléti berendezések típusait és mennyiségét; valamint
- e) a létesítmény jogszabályban meghatározott műszaki paramétereit.

(2) Az Adattárban a nem közjóléti létesítményhez kapcsolódó közjóléti berendezés alábbi adatait kell nyilvántartani:

- a) a közjóléti berendezés megnevezését;
- b) a közjóléti berendezés jogszabályban meghatározott műszaki paramétereit; valamint
- c) a kezelő megnevezését.

(3) Az Adattárban a 92. § (2) bekezdése szerint lovaglásra és járműközlekedésre kijelölt utak alábbi adatait kell nyilvántartani:

- a) az engedélyezett használat típusát; valamint
- b) az út nyomvonalát legalább 5 m pontossággal.

(4) Az Adattárban a 93. § (1) bekezdés b) pontja szerint kijelölt turistaútvonal alábbi adatait kell nyilvántartani:

- a) a turistaútvonal nyomvonalát legalább 5 m pontossággal; valamint
- b) a turistaútvonal jelzését.”

(4) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény IV. Fejezete a következő 50/A. §-al egészül ki:

„50/A. § A külön jogszabály alapján nemzeti hatáskörben 2004. május 31-ig támogatással létesített erdő telepítéséhez kapcsolódó pénzügyi tételt keletkeztető műveletekről az erdészeti hatóság közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(5) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény „Az erdőfelújítás” alcíme a következő 52/A. §-al egészül ki:

„52/A. § Az erdők felújításának csekély összegű (de minimis) támogatásáról szóló külön jogszabály alapján igénybe vett támogatás 2008. január 1-jét megelőzően – az erdészeti hatóság által kiadott engedély alapján – végzett véghasználatok után keletkezett erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére az erdő természetes, illetőleg mesterséges felújítása érdekében végzett erdőgazdálkodási tevékenységekhez kapcsolódó pénzügyi tételt keletkeztető műveletekről az erdészeti hatóság közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

(6) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 56. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az erdészeti hatóság az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály szerint bejelentett erdőkárokról az alábbi adatokkal hatósági nyilvántartást vezet (Országos Erdőkár Nyilvántartás):

- a) a bejelentő természetes személyazonosító adatai,
- b) a károsítás helye,
- c) a károsító kódja,
- d) a károsítás mértéke,
- e) a károsítással érintett terület, valamint
- f) a károsítás észlelésének időpontja.

(4) Az Országos Erdőkár Nyilvántartás a (3) bekezdés a) pontjában foglalt adat kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(7) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény „Az erdei haszonvételek általános szabályai” alcíme a következő 69/A. §-sal egészül ki:

„69/A. § (1) Az erdészeti hatóság a földalatti gomba gyűjtésére vonatkozó jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő személyekről, valamint a részükre kiadott tanúsítványról és gyűjtési naplóról az alábbi adatokkal hatósági nyilvántartást vezet:

- a) feltételeket teljesítő személy természetes személyazonosító adatai,
- b) a jogszabály szerinti tanfolyam elvégzésének ideje,
- c) a tanfolyam elvégzéséről szóló tanúsítvány sorszáma,
- d) a földalatti gomba gyűjtéséhez kiadott gyűjtési napló sorszáma, valamint
- e) a gyűjtési napló kiadásának ideje.”

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás - az (1) bekezdés a) pontjában foglalt adat kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(8) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 72. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az erdészeti hatóság az e célból elkülönített számlájára jogszabályi rendelkezés alapján elhelyezett letétekről az alábbi adatokkal nyilvántartást vezet:

- a) a letétet letevő természetes személy vagy gazdálkodó szervezet azonosító adatai,
- b) a letét jogcíme,
- c) a letét jogosultjának neve, valamint
- d) a letét elhelyezésének ideje.”

(6) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1) bekezdés a) pontjában foglalt adat kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(9) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 98. § (1a) és (1b) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a 98. § a következő (1c)-(1e) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az erdészeti hatóság az erdészeti munkák szakmai irányítására és az erdő őrzésére jogosult személyekről erdészeti szakszemélyzeti és jogosult erdészeti szakszemélyzeti névjegyzéket vezet. A névjegyzékben a rendészeti feladatokat ellátó erdészeti szakszemélyzetet, illetve jogosult erdészeti szakszemélyzetet elkülönítetten kell nyilvántartani.

(1b) A névjegyzék az erdészeti szakszemélyzet alábbi adatait tartalmazza:

- a) természetes személyazonosító adatok,
- b) a szakszemélyzet besorolása:
 - ba) erdészeti szakszemélyzetként, vagy
 - bb) jogosult erdészeti szakszemélyzetként,
 - bc) felsőfokú végzettségű jogosult erdészeti szakszemélyzetként,
- c) nyilvántartási kód,
- d) rendészeti feladatok ellátása,
- e) a továbbképzéseken való részvételt igazoló bejegyzések,
- f) lakcím, vagy tartózkodási hely,
- g) telefonszám, email cím, valamint
- h) az erdészeti hatóság által az erdészeti szakszemélyzettel szemben alkalmazott szankciók.”

(1c) Az (1a) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1b) bekezdés a), f), valamint g) pontjában foglalt adatok kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(1d) A szakszemélyzet a névjegyzékben szereplő adataiban bekövetkező változást köteles az erdészeti hatóság állandó lakóhely, vagy tartózkodási hely szerint illetékes területi szervéhez 15 napon belül bejelenteni.

(1e) A rendészeti feladatokat ellátó erdészeti szakszemélyzet és jogosult erdészeti szakszemélyzet szolgálati igazolványának tartalmára, kiadására, nyilvántartásba vételére és nyilvánosságára, valamint szolgálati jelvényére az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvény rendelkezései az irányadók.”

(10) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 103. § (5) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(5) Az erdővédelmi szolgálat tagja szolgálati igazolványának tartalmára, kiadására, nyilvántartásba vételére és nyilvánosságára, valamint szolgálati jelvényére az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvény rendelkezései az irányadók.”

(11) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény XI. Fejezete a következő alcímmel és 105/A. §-sal egészül ki:

„Nyilvántartásokkal kapcsolatos szabályok

105/A. § (1) Amennyiben e törvény vagy a végrehajtására kiadott jogszabály másként nem rendelkezik, az erdészeti hatóság által vezetett közhiteles hatósági nyilvántartásokba történő bejegyzésnek, törlésnek, adatomódosításnak kizárólag közokirat, teljes bizonyító erejű magánokirat vagy más közhiteles hatósági nyilvántartásból történő adatátvétel alapján van helye.

(2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az erdészeti hatóság által vezetett nyilvántartásokban szereplő közhiteles adatokról az erdészeti hatóság kérelemre adatot szolgáltat annak a természetes vagy jogi személynek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságnak, akire nézve a nyilvántartás adatot tartalmaz, illetve akinek az adat megismeréséhez jogos érdeke fűződik. A jogos érdek fennállását annak kell igazolnia, aki az adatszolgáltatást erre a körülményre hivatkozva kéri.

(3) Az erdészeti hatóság a hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági eljárásokhoz kapcsolódóan az erdő és erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterület ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosának, vagyonkezelői, földhasználati, haszonélvezeti, használati jogosultjának alábbi személyes adatait kezeli:

- a) természetes személyazonosító adatok,
- b) lakcím, székhely,
- c) adóazonosító jel, adószám,
- d) jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet esetén a cég képviselőjére jogosultak neve, adóazonosító jele, lakcíme,
- e) elektronikus ügyintézés, kapcsolattartás esetén az elektronikus levélcím, telefonszám.

(4) A (3) bekezdés szerinti személyes adatok legfeljebb 10 évig kezelhetők.

(5) Az erdészeti hatóság a (3) bekezdésben meghatározott jogosultak (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti, a tulajdoni lapon szereplő személyes adatait – az ingatlan-nyilvántartásról szóló jogszabályokban meghatározott formában és módon – jogosult az ingatlanügyi hatóságtól átvenni.”

(12) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény „Az erdővédelmi bírság” alcíme a következő 111/A. §-sal egészül ki:

„111/A. § (1) Az erdészeti hatóság az általa határozattal kiszabott erdőgazdálkodási és erdővédelmi bírságokról hatósági nyilvántartást vezet az alábbi adattartalommal:

- a) bírsággal sújtott természetes személy vagy gazdálkodó szervezet azonosító adatai,
- b) bírsággal sújtott személy erdőgazdálkodói kódja (erdőgazdálkodó esetén),
- c) bírsággal érintett erdőrészlet azonosítója,
- d) bírság jogcíme,
- e) bírság alapja,
- f) kiszabott bírság összege,
- g) jogsértés időpontja,

- h) bírság kiszabásának ideje,
- i) bírságot kiszabó határozat ügyiratszama, valamint
- j) bírság megfizetésének időpontja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában foglalt adatok kivételével közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(3) Az erdészeti hatóság az (1) bekezdés szerinti adatokat a bírság megfizetésének időpontjáig, de legalább 3 évig tartja nyilván.”

(13) Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 98. § (2) bekezdésében az „Az erdészeti szakszemélyzet” szövegrész helyébe az „A rendészeti feladatokat ellátó erdészeti szakszemélyzet és jogosult erdészeti szakszemélyzet” szöveg lép.

(14) Hatályát veszti az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 17. § (3) és (4) bekezdése, 98. § (3)-(5) bekezdése és 103. § (1) bekezdése.

73. Az egyes fémek begyűjtésével és értékesítésével összefüggő visszaélések visszaszorításáról szóló 2009. évi LXI. törvény módosítása

73. §

(1) Az egyes fémek begyűjtésével és értékesítésével összefüggő visszaélések visszaszorításáról szóló 2009. évi LXI. törvény 4. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A fémkereskedelmi hatóság által a (10) bekezdés alapján vezetett nyilvántartás – a telephelyek nyitva tartására vonatkozó adat, illetve azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az egyes fémek begyűjtésével és értékesítésével összefüggő visszaélések visszaszorításáról szóló 2009. évi LXI. törvény 13. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A fémkereskedelmi hatóság által az (1) bekezdés alapján vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

74. A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény módosítása

74. §

(1) A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 26. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 27. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 29. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *c)* és *d)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

75. Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény módosítása

75. §

Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 11. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az egyéni vállalkozók nyilvántartása az (1) bekezdés *b)-i)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

76. A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény módosítása

76. §

(1) A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény 8. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bejelentéshez mellékelni kell
a) a képesítési feltételek teljesítésének igazolását,

- b) a tolmácsolási gyakorlat meglétének igazolását,
c) az igazgatási szolgáltatási díj megfizetését tanúsító igazolást.”

(2) A magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló 2009. évi CXXV. törvény 8. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás a (4) bekezdés *e*), *g*) és *j*) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

77. A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény módosítása

77. §

A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény 8. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

78. Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosítása

78. §

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény 3. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az állami adóhatóság a (3) bekezdésben meghatározott adattartalmú bejelentésekről nyilvántartást vezet, amely – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

79. A megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény módosítása

79. §

A megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény 9. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A vámhatóság az üzemanyag-forgalmazók jelentéseiről – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

80. A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény módosítása

80. §

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 1. melléklete a következő *f)* ponttal egészül ki:

(A Felügyelet és)

„*f)* a biztosító, illetve a független biztosításközvetítő között a biztosító, illetve a független biztosításközvetítő által közvetlenül vagy gazdálkodó szervezeten keresztül foglalkoztatott személyek biztosításközvetítőként történő felügyeleti nyilvántartásba vételével, adatváltozásával és törlésével kapcsolatos bejelentésre”

(vonatkozó eljárásban kizárólag elektronikus úton történhet a kapcsolattartás.)

81. A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosítása

81. §

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény 9. §-a a következő (4)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kulturális szakértői nyilvántartás az alábbi adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül:

- a)* szakterület, részsakterület, szakág,
- b)* nyilvántartásba vétel száma,
- c)* nyilvántartásba vétel időpontja.

(5) A (4) bekezdés szerinti nyilvántartás vonatkozásában bizonyítási eszközként

- a)* a végzettséget, szakképzettséget igazoló okirat,
 - b)* az akkreditált szakértői tanfolyam jellegű szakmai továbbképzés elvégzéséről szóló tanúsítvány, valamint
 - c)* a szakmai gyakorlatot igazoló irat
- vehető figyelembe.”

82. A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv C Függeléke 2011. évi módosításokkal és kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló 2011. évi LXXX. törvény módosítása

82. §

A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv C Függeléke 2011. évi módosításokkal és kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt szövegének kihirdetéséről szóló 2011. évi LXXX. törvény 4. §-a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A veszélyesáru-szállítási biztonsági tanácsadókról vezetett nyilvántartás az (1) bekezdés c) pontja szerinti adatok vonatkozásában közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

83. A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosítása

83. §

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény 10. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az állami adóhatóság által az (1) bekezdés alapján a környezetvédelmi termékdíj fizetésére kötelezettekről vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

84. A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosítása

84. §

A polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény 13. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

85. A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény módosítása**85. §**

(1) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 14. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A (4) és (5) bekezdés, valamint az 58. § (3) bekezdés szerinti országos szakképzési névjegyzék részét képező szakértői névjegyzék közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 18. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hivatal a komplex szakmai vizsga szervezésére engedéllyel rendelkező intézményekről az intézmény megnevezését, székhelyét, a vizsgaszervezési engedélyben szereplő szakképesítések azonosító számát, megnevezését és a vizsgaszervezési engedély kiadásának időpontját tartalmazó közhiteles hatósági nyilvántartást vezet, továbbá ellenőrzi az engedéllyel rendelkező intézmények vizsgaszervezéssel összefüggő tevékenységét.”

(3) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 43. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Tanulószerződést az a gyakorlati képzést szervező gazdálkodó szervezet vagy - a (2) bekezdésben meghatározott - egyéb olyan szerv, szervezet (a továbbiakban együtt: gyakorlati képzést szervező szervezet) köthet, amely a gyakorlati képzés folytatására jogosult szervezetek közhiteles hatósági nyilvántartásában (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: nyilvántartás) szerepel.”

(4) A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény 74. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az (1) bekezdés c) pontjában foglalt nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

86. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosítása**86. §**

(1) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 21. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A hivatal és a kormányhivatal által vezetett (5) bekezdés szerinti nyilvántartás az (5) bekezdés a) pont aa)-ac) alpontja, valamint b)-e) pontja tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 61. §-a a következő (4a)-(4d) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet a szaktanácsadókról névjegyzéket vezet. Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet döntése elleni fellebbezést az oktatásért felelős miniszter bírálja el.

(4b) A szaktanácsadói névjegyzék tartalmazza a szaktanácsadó

- a) természetes személyazonosító és lakcím adatát,
- b) végzettségét és szakképzettségét,
- c) a szakterületének jogszabályban meghatározott megnevezését,
- d) nyilvántartásba vételi számát.

(4c) A (4a) bekezdés szerinti névjegyzék a (4b) bekezdés c)-d) pontja tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(4d) A szaktanácsadói névjegyzékbe történő felvételre, a névjegyzékből történő törlésre és eltiltásra, a hatósági ellenőrzésre és a személyes adatok kezelésre vonatkozó eljárás során az 82. § (9)-(12) bekezdését kell alkalmazni.”

(3) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 82. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a 82. § a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A hivatal az (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti szakértőkről Országos szakértői névjegyzéket vezet. A nyilvántartásba vétel határozatlan időre szól. A névjegyzékből kizárólag a szakértői tevékenység végzésére való jogosultság igazolása céljából szolgáltatható adat. Az Országos szakértői névjegyzék tartalmazza a köznevelési szakértői tevékenység folytatására jogosult szakértő

- a) természetes személyazonosító és lakcím adatát,
- b) munkahelyét,
- c) jogszabályban meghatározott szakterületét, szakirányát,
- d) nyilvántartásba vételi számát,
- e) szakértői igazolásának számát.

(4a) Az (4) bekezdés szerinti névjegyzék a (4) bekezdés c)-e) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(4) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 82. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a 82. § a következő (6a)-(6b) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az Országos érettségi vizsgaelnöki névjegyzék tartalmazza az érettségi vizsgaelnöki megbízás ellátására jogosult

- a) természetes személyazonosító és lakcímadatát,
- b) munkahelyét,
- c) jogszabályban meghatározott szakterületét,
- d) nyilvántartásba vételi számát,

- e) vizsgaelnöki igazolásának számát,
- f) vizsgaelnöki igazolásának hatályát.

(6a) A (6) bekezdés szerinti névjegyzék a (6) bekezdés c)-f) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(6b) Az Országos érettségi vizsgaelnöki névjegyzékbe az vehető fel, aki mesterfokozattal, a 3. melléklet szerint középiskolában pedagógus-munkakör betöltéséhez szükséges szakképzettséggel, valamint 10 év középiskolai pedagógus-munkakörben vagy pedagógusképző felsőoktatási intézmény oktatói munkakörben szerzett gyakorlattal rendelkezik, továbbá részt vett a vizsgaelnöki feladatok ellátásához szükséges szakmai felkészítésben vagy továbbképzésben.”

(5) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 90. §-a a következő (10)-(11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A külföldi nevelési-oktatási intézményekről vezetett nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(11) A (10) bekezdés alapján a külföldi nevelési-oktatási intézményekről vezetett nyilvántartás tartalmazza

- a) a köznevelési intézmény
 - aa) hivatalos nevét,
 - ab) székhelyét és telephelyeit,
 - ac) alapító okiratának számát,
 - ad) nyilvántartásba vételi számát,
 - ae) képviselőjére jogosult személy nevét,
- b) a fenntartó
 - ba) nevét,
 - bb) képviselőjére jogosult személy nevét,
 - bc) Magyarországon bejegyzett címét.”

(6) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 94. § (4) bekezdése a következő s) és t) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)

„s) az Országos szakértői névjegyzékre és az Országos érettségi vizsgaelnöki névjegyzékre történő felvételhez szükséges dokumentumok körét,

t) a szaktanácsadói névjegyzékre történő felvételhez szükséges dokumentumok körét”

(rendeletben állapítsa meg.)

(7) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 82. § (8) bekezdésében az „a (6) bekezdésben” szövegrész helyébe az „a (6b) bekezdésben” szöveg lép.

(8) Hatályát veszti a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 21. § (4) bekezdésében az „A nyilvántartásban szereplő adatok közhitelesek.” szövegrész.

87. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosítása

87. §

(1) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bejelentéshez mellékelni kell

a) a végzettséget, képesítést igazoló okiratok másolatát,

b) a szakmai gyakorlatot tanúsító igazolást,

c) az igazgatási szolgáltatási díj megfizetését tanúsító igazolást,

d) a bejelentő nyilatkozatát arról, hogy nem áll cselekvőképességet kizáró vagy korlátozó gondnokság hatálya alatt.”

(2) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A foglalkozási rehabilitációs szakértői névjegyzék a szakértői tevékenység végzésére való jogosultság tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bejelentéshez mellékelni kell

a) a végzettséget, képesítést igazoló okiratok másolatát,

b) a szakmai gyakorlatot tanúsító igazolást,

c) az igazgatási szolgáltatási díj megfizetését tanúsító igazolást.”

(4) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 27/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A rehabilitációs orvosszakértői névjegyzék a szakértői tevékenység végzésére való jogosultság tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

88. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

88. §

(1) Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 70. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdés szerinti nyilvántartás az (5) bekezdés b), és g)-j) pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 106. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés a) pontja szerinti családtámogatási ellátás jogcíme és összege adatkör, valamint a (2) bekezdés b) pontja szerinti a fogyatékosági ellátás jogcíme és összege adatkör tekintetében az egységes szociális nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A nyilvántartás közhitelesen tanúsítja továbbá a családtámogatási ellátásra, valamint a fogyatékosági támogatásra jogosult személyét.”

(3) Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (1) bekezdés 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„17. a kormányzati ellenőrzéssel, a belső kontrollrendszerrel, a belső ellenőrzéssel, a belső ellenőrzési tevékenységre vonatkozó engedéllyel rendelkezőkről vezetett nyilvántartáshoz kapcsolódó bizonyítási eszközökkel, a belső kontrollrendszerrel és a belső ellenőrzéssel kapcsolatos kötelező továbbképzésekkel, az önkormányzati biztos kijelöléséhez kapcsolódó, jogállásával, hatáskörével, a gazdálkodási önállóságában korlátozott költségvetési szerv működésével kapcsolatos részletes szabályokat,”

89. A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása

89. §

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény 28. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 28. § a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A földmérési és térinformatikai államigazgatási szerv a földmérő igazolvánnyal, valamint az ingatlanrendező földmérő minősítéssel rendelkező személyekről bárki számára ingyenesen hozzáférhető nyilvántartást vezet, amely tartalmazza a tevékenység végzésére jogosult személy természetes személyazonosító adatait, telephelyét, lakcímét és elérhetőségeit. A

nyilvántartásban szereplő személy a saját adatainak a nyilvánosságra hozatalát írásban az adatnyilvántartónál megtilthatja.

(8a) A földmérési és térinformatikai államigazgatási szerv által a (8) bekezdés alapján vezetett nyilvántartás – a természetes személyazonosító és a lakcímre vonatkozó adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

90. A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény módosítása

90. §

A kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény 12. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás – a természetes személyazonosító adatok és a tevékenység gyakorlására jogosult vagy képviselője telefonszámának, elektronikus levélcímének kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

91. Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény módosítása

91. §

(1) Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 9. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartás a (2) bekezdés *b)-d)* pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 1. § (1) bekezdés g) és h) pontjában, 2. § a) pont af) alpontjában és 2. § b) pont bg) alpontjában, 3. § (2) bekezdésében, 21. § (2) bekezdés b) pontjában, valamint 25. § g) és h) pontjában az „erdészeti szakszemélyzet” szövegrész helyébe a „rendészeti feladatokat ellátó erdészeti szakszemélyzet” szöveg, valamint a „jogosult erdészeti szakszemélyzet” szövegrész helyébe a „rendészeti feladatokat ellátó jogosult erdészeti szakszemélyzet” szöveg lép.

(3) Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 27. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény 91. §-a szerinti módosítása hatálybalépését követően rendészeti feladatokat el nem látó erdészeti szakszemélyzet és a jogosult erdészeti szakszemélyzet esetében az e törvény 8. § (2) bekezdését és (3) bekezdés a) pontját kell megfelelően alkalmazni.”

92. A fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény módosítása

92. §

A fiatalkorúak dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény 2. címe a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § (1) A vámhatóság a dohánytermék-kiskereskedelmi tevékenység végzésére jogosító engedéllyel rendelkező személyekről közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásban az engedélyes engedélyszámára, az engedély kiadásának időpontjára, valamint az engedély érvényességére vonatkozó adatok minősülnek közhitelesnek.

(3) A vámhatóság az (1) bekezdésben felsorolt személyekre vonatkozó, közhitelesnek minősülő adatokat hivatalos honlapján közzéteszi.”

93. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

93. §

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény 1. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adóhatóság által a kisvállalati adóalanyiságot, illetve a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó adózókról, továbbá a kisadózókról vezetett nyilvántartás – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

94. A hulladékról szóló 2012. CLXXXV. törvény módosítása

94. §

(1) A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 29. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdés szerinti nyilvántartás – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(2) A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 80. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés b), c), d) és f) pontja kapcsán vezetett nyilvántartás, valamint a (2) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés b)-d) pontjában foglalt adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

(3) A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 81. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A környezetvédelmi hatóság a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkezőkről – a (2) bekezdés b)-d) pontjában foglalt adatok tekintetében – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet. A hatóság a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási engedéllyel rendelkezők (2) bekezdésben meghatározott adatait – a személyes adatnak minősülő adatok kivételével – honlapján ingyenesen és naprakész állapotban közzéteszi.”

95. A Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény módosítása

95. §

A Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) A nemzeti ünnepeken Magyarország lobogóját (a továbbiakban: lobogó) ünnepélyes keretek között, katonai tiszteletadással az Országház előtt fel kell vonni.

(2) Ha a lobogó (1) bekezdés szerinti felvonásának feltételei az Országház előtt nem állnak rendelkezésre, a nemzeti ünnepeken a lobogót ünnepélyes keretek között, katonai tiszteletadással Budapesten, a Hősök terén kell felvonni.”

96. A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény módosítása

96. §

A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény 42. §-a a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) A NAV a záradékolt nyilatkozatokról – azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít – közhiteles hatósági nyilvántartást vezet.”

97. Záró rendelkezések

97. §

(1) Ez a törvény – a (2)-(5) bekezdésben foglaltak kivételével – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 101. §-a 2013. június 30-án lép hatályba.

(3) E törvény 1-36. §-a, 37. § (2), (3) és (5)-(7) bekezdése, 38-51. §-a, 52. § (2)-(4) bekezdése, 53-54. §-a, 55. § (2)-(21) bekezdése, 56-94. §-a és 96. §-a 2013. július 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 37. § (1) és (4) bekezdése, valamint 52. § (1) bekezdése 2013. augusztus 1-jén lép hatályba.

(5) E törvény 55. § (1) bekezdése 2013. szeptember 1-jén lép hatályba.

98. §

A települési önkormányzat köteles a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény e törvénnyel megállapított 34. § (4) bekezdése szerinti rendeletét a törvény kihirdetését követő 30 napon belül megalkotni.

99. §

E törvény

- a) 11. §-a, 69. §-a és 72. §-a az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdése alapján,
- b) 36. §-a az Alaptörvény L) cikk (3) bekezdése alapján,
- c) 95. §-a az Alaptörvény I) cikk (4) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

100. §

Ez a törvény

a) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK tanácsi irányelvnek,

b) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és

c) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló 2011. december 13-i 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

101. §

Nem lép hatályba a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvény 25. §-a.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

I. A közhiteles hatósági nyilvántartásokat érintő módosítások

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 2011. évi felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokról szóló 1156/2011. (V. 20.) Korm. határozatban (a továbbiakban: Korm.hat.) foglalt feladatnak megfelelően a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) módosította a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvény (a továbbiakban: Módtv.) A Módtv. 2013. július 1-jével hatályba lépő módosításai alapján a Ket. hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályozása a közhiteles hatósági nyilvántartásokra szűkül le. A hatóságok által 2013. július 1-jét követően kezelt egyéb nyilvántartások nem minősülnek majd hatósági nyilvántartásnak, vezetésük nem minősül hatósági ügynek.

A Javaslatban foglalt módosítások célja a Ket. hatálya alá tartozó, hatósági ügynek minősülő hatósági nyilvántartás-vezetés (nyilvántartásba való bejegyzés és az abból való törlés) elhatárolása a hatóság által megvalósított egyéb nyilvántartás-vezetési cselekményektől. A Ket. szerinti hatósági nyilvántartások közhiteles hatósági nyilvántartásokra való szűkítésével megvalósulhat az a célkitűzés, mely szerint egyértelmű helyzetet szükséges teremteni abban a tekintetben, hogy a Ket. korábbi, túl tágan bizonyuló „hatósági nyilvántartás” kategóriájából

a) melyek azok az ágazati jogszabályokban megjelenő nyilvántartások, amelyekkel kapcsolatban értelmezhető a Ket. szabályozási rendszere, így például az ügyfél kategória (tehát a nyilvántartás-vezetés a jogalany jogát, jogos érdekét – akár közvetetten is, de – érinti), továbbá az a szabály, hogy a nyilvántartásba való bejegyzés, valamint az abból való törlés hatósági határozatnak minősül; indokolt-e jogorvoslatot biztosítani, stb.;

b) és melyek azok, amelyek tekintetében a jövőben nem indokolt a Ket. szabályainak alkalmazása, ilyenek például a kizárólag a hatóság saját céljára (például ellenőrzési célból vezetett) nyilvántartások.

A módosítások indokaként tehát egyrészt a Korm.hat. 3. pontjában megfogalmazott feladat teljesítése szolgált. Emellett a hatósági nyilvántartásra vonatkozó joganyag felülvizsgálatát az is szükségessé tette, hogy a hatóságok működése, a jogalkalmazói gyakorlat során többször problémát okozott, hogy a Ket. „hatósági nyilvántartás” kategóriája túl tág volt, sok esetben bizonytalanságot is okozva az egyes jogalkalmazók, illetve ügyfelek számára azzal, hogy egy adott, hatóság által vezetett nyilvántartás, adatbázis ténylegesen a Ket. szerinti hatósági nyilvántartásnak tekinthető-e. A nyilvántartások körében ugyanis a Ket. értelmezése alapján tulajdonképpen bármely nyilvántartás hatósági nyilvántartás lehetett, amelyet valamely hatóság bármilyen szintű jogszabály alapján vezet. (Sokszor akár csak egy füzetben vagy egy egyszerű Excel táblázatban.) Voltak és vannak olyan esetek továbbá, amikor a jogszabály a

nyilvántartás konkrét adattartalmát sem rögzíti, illetve nem teljeskörűen rögzíti, csak azt írja elő, hogy valamely hatóság egy adott körülményről nyilvántartást vezet.

A felülvizsgálat a hatósági nyilvántartás-vezetésre irányuló ágazati joganyag teljességét érintette. Ennek során azonosításra kerültek azon nyilvántartások melyekkel kapcsolatban indokolt a Ket. hatálya alá tartozás megállapítása, azaz a nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásként való szabályozása; és azok is, melyek közhiteles hatósági nyilvántartások körébe való besorolása nem indokolt. Megjegyzendő, hogy egyes hatósági nyilvántartások szabályozásával kapcsolatban arra tekintettel nem merült fel szabályozási igény, hogy a hatályos rendelkezések eleve tartalmazzák a közhitelesség kimondását.

A közhitelesség mérlegelésénél a hatósági eljárási jelleg mellett annak figyelembevétele is indokoltá vált, hogy az adott nyilvántartás rendelkezik-e közbizalmi funkcióval: az abban foglaltakra a jogalanyok alapozhatják-e a jogi beszámítás alá eső cselekményeiket, azaz származhat-e az ügyfeleknek, egyéb érintetteknek joguk, kötelezettségük a nyilvántartásból megismert adatok alapján. Amennyiben igen, a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján e jogalanyok ügyfélnek minősülnek, a nyilvántartás vezetése pedig Ket. szerinti hatósági eljárásnak, így ezen esetekben szükséges volt a kodifikációs munka elvégzése. Ugyanakkor hangsúlyozandó, hogy például önmagában az, hogy egy nyilvántartás közzétételre kerül az interneten, még nem alapozta meg minden esetben a közhiteles hatósági nyilvántartási jelleget.

A felülvizsgálat során további, a Ket. szabályanyagából levezethető támpont volt, hogy a közhiteles hatósági nyilvántartások új rendszere szorosan összefügg a hatósági bizonyítvány intézményével is. A Ket. 83. § (4) bekezdése kimondja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalmát – az ellenkező bizonyításáig – mindenki köteles elfogadni. Így ha valaki egy hatóság által kezelt adatról kér hatóság általi eseti igazolást, vagyis hatósági bizonyítványt [Ket. 83. § (1) bekezdés], az alkalmas lesz a benne foglaltak közhiteles – az ellenkező bizonyításáig elfogadandó – tanúsítására, márpedig ilyen adatot a hatóság csak olyan forrásból szolgáltat, ami szintén közhiteles, és ellenkező bizonyításig elfogadandó. Hangsúlyozandó, hogy természetesen nem volt szükséges minden esetben jogszabályi szinten nyilvántartást generálni az összes olyan adat tekintetében, melyek igazolását kérheti az ügyfél, például egy egyedi ügyszámhoz kapcsolódóan is lehetséges hatósági bizonyítvány kiadását kérni. Ugyanakkor általános elhatárolási szabályként megállapítható volt, hogy ha egy hatóság által jogszabály alapján vezetett nyilvántartásból kéri az adat igazolását az ügyfél, akkor e nyilvántartás szükségszerűen hatósági nyilvántartásnak minősül (nem csak a közhitelesség ténye miatt, hanem az ügyfél jogának, jogos érdekének érintettségére tekintettel is, hiszen az ügyfél nyilvánvalóan olyan adatok igazolását kéri, melyekre alapítva, azokat felhasználva jogot szerezhet, kötelezettséget teljesíthet).

Fontos szempont volt továbbá, hogy nem a nyilvántartás konstitutív vagy deklaratív jellege alapján határozható el, hogy egy nyilvántartás közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül-e, vagy sem, hanem az alapján, hogy a jogalanyok jogi értelemben fel tudják-e használni a nyilvántartást, az abban nyilvántartott adatokat jogaik érvényesítésére – akár közvetetten is akár egy, az adott nyilvántartástól független (például adott esetben más ágazat hatálya alá tartozó) eljárásban. Megjegyzendő továbbá, hogy a jog, jogos érdek érvényesítésének,

érvényesíthetőségének fontos eleme a közbizalom: ha egy adat egy jogalany jogát, jogos érdekét érinti, akkor például egy hatósági eljáráson belül is jelentősége lehet, hogy egy belföldi jogsegély során miből honnan származik a szolgáltatott adat.

Ugyanakkor az elhatárolás másik oldalaként az volt megállapítható, hogy amennyiben egy nyilvántartás vezetése kizárólag a hatóság saját céljait, saját feladatellátását, például ellenőrzési tevékenységét szolgálja, akkor az semmiképp sem tekinthető közhiteles hatósági nyilvántartásnak, mivel annak nem az a célja, hogy az ügyfél számára biztosítson adatforrást. Ilyennek minősül például egy olyan nyilvántartás, melyben a hatóság az elvégzett ellenőrzéseket vezeti.

Figyelemmel volt a felülvizsgálat arra a speciális kérdésre is, hogy ha az adott nyilvántartási rendszer úgy épül fel, hogy generális háttérként tartalmaz egy központi nyilvántartást, melynek több rész-nyilvántartása van, akkor indokolt-e kimondani a központi nyilvántartásra általánosságban a közhitelességet, vagy csak az egyes rész-nyilvántartások tekintetében mondható ki.

Hangsúlyozandó, hogy a Ket. 2013. július 1-jétől hatályos szabályozásának megfelelően a közhitelesség kimondható a nyilvántartás egészére, illetve annak meghatározott részére, bizonyos adatokra is. A közhitelességnek az adatkör meghatározott részére való kimondása arra tekintettel válhatott indokoltá, hogy egyrészt elkerülhető legyen a több közhiteles nyilvántartásban párhuzamosan ugyanazon adat tekintetében fennálló közhitelesség, és ebből következően az esetleges kollízió. Ilyen jelenik meg például a természetes személyazonosító, valamint a lakcímadatok kapcsán, amelyeknél a közhitelességnek alapvetően nem az adott nyilvántartáson kell alapulnia, hanem az erre a célra szolgáló „origo” nyilvántartásokon (pl. személyiadat- és lakcímnnyilvántartás). Másrészt a közhitelesség egyes adatkörökre való szűkítése azért is indokolt volt, mert egyes adatoknál (pl. ügyfél telefonszáma) – azok technikai jellegére tekintettel – a közhitelesség megállapítása eleve feleslegesnek látszott. Amennyiben a jogalkalmazás során a jövőben mégis előáll a kollízió, tehát egy adat vonatkozásában eltérés fordul elő más, az adott adatot szintén közhitelesen tanúsító másik nyilvántartással, a Ket. 86. § (1a) bekezdésében foglalt „ellenkező bizonyításig” fordulat jelent megoldást a problémára: ellenbizonyításnak van helye minden esetben, tehát gyakorlati probléma nem fog felmerülni. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy hosszabb távon célszerű arra törekedni, hogy elkerülhetőek legyenek a szükségtelenül párhuzamos adattartalmak, vagy amennyiben ilyen párhuzamosság megmarad, akkor tisztázni kell, mely nyilvántartás tekinthető az adott adat vonatkozásában közhitelesnek (pl. a lakcím a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban és az ingatlan-nyilvántartásban is megjelent). Megjegyzendő, hogy ezen áttekintés túlmutat a jelen módosítás által elvégzett jogrendszeri felülvizsgálaton, a jövőben elérni kívánt, ebből a szempontból ideálisnak tekinthető állapot elérésére törekvés a jövőben folyamatos célkitűzés a hatósági nyilvántartások szabályanyagának fejlesztésével kapcsolatban.

Összefoglalóan elmondható, hogy a felülvizsgálattal elérni kívánt állapot az volt, hogy a módosítások ne tágítsák ki indokolatlanul a közhiteles hatósági nyilvántartások körét,

ugyanakkor e kör feltétlenül tartalmazza a legfontosabb, az ügyfelek jogát, jogos érdekét érintő nyilvántartásokat, ellenkező esetben a jogintézmény diszfunkcionálissá válhatna.

A felülvizsgálat része volt továbbá annak megvizsgálása, hogy a Ket. új 86. § (1b) bekezdésében biztosított, a kötött bizonyítás ágazati kimondására lehetőséget adó szabály kitöltése indokolt-e az adott eljárás vonatkozásában.

A bizonyítékok szabályozása tekintetében a felülvizsgálat során szempont volt, hogy a nyilvántartás minden adatához „párosítható” legyen annak forrása, például sok esetben elegendő az ügyfél adatszolgáltatása, de egyes adatok kapcsán feltétlenül szükséges mellékletek csatolása is. Ez a szempont azért lényeges, mert akkor biztosítható a hatósági nyilvántartás közhitelessége, akkor alkalmas a közbizalmi funkció betöltésére, ha olyan adatokon alapul, melyek hitelessége, bizonyíthatósága biztosított.

II. A kormányablakokban intézhető ügyek bővítéséhez kapcsolódó hatásköri szabályok

A Kormány a Nemzeti Együttműködés Programjában vállalta, hogy helyre fogja állítani a magyar állam tekintélyét, közigazgatási rendszerét az ésszerűség útjára tereli és újra a közjó szolgálatába állítja. A bürokrácia okozta indokolatlan társadalmi terheket határozott lépésekkel mérsékli. A Javaslat továbbá a Nemzeti Együttműködés Programjának azon célkitűzésének megvalósítását is szolgálja, „(...) hogy Magyarország váljék a kelet-közép-európai régió egyik leginkább vállalkozásbarát országává, olyanná, ahol a vállalkozások működésének állami szabályozása egyszerű és kiszámítható.”

A Kormány célkitűzései között kiemelt célként jelent meg a kormányablakok létrehozása, és az, hogy az ügyfelek minél több ügyet intézhessenek a kormányablakokban. A kormányablakok létrehozásával a Kormány a „Jó Állam” megteremtésének szándékát reprezentálta. Mindez a jól szervezett és hatékony közigazgatás mellett erősíti a közigazgatásba vetett bizalmat és így az ügyfélbarát közigazgatás alapelveinek széleskörű, élethelyzetekhez igazított alkalmazását. Az ügyfelek szempontjából elsődleges célkitűzés az ügyintézés menetének egyszerűsítése, valamint a kormányablakoknál kezelhető és egy helyen intézhető ügykörök folyamatos bővítése.

A kormányablakokban intézhető ügyek bővítése, az ügyintézési szintek minél magasabbra emelésének elérése érdekében szükségessé vált a közigazgatási eljárások kódexében, a Ket. általános hatásköri szabályok beiktatása, biztosítandó ezzel, hogy a kormányablak – törvényben vagy kormányrendeletben – meghatározott ügyekben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak minősüljön az ügyfajtaára vonatkozó külön jogszabályban kijelölt hatóság mellett, és például ne csak továbbíthassa egy adott ügyben a kérelmet és az egyéb benyújtott iratokat, hanem maga is intézhesse el azt. Kiemelendő ezzel összefüggésben, hogy az eljárási törvény jelen lehetőség biztosításával nem a párhuzamos

eljárások körét kívánja bővíteni, csupán egy általános, hatáskört kijelölő szabályt kíván biztosítani a kormányablakok első fokú hatósági eljárásaihoz.

III. A fővárosi és megyei kormányhivatalok egyes szakigazgatási feladatainak, eljárásainak és a mozgóképről szóló törvény módosítása

Módosítások történnek a fővárosi és megyei kormányhivatalok egyes szakigazgatási feladatainak, eljárásainak egyszerűsítése, racionalizálása kapcsán a hatósági ügyintézés hatékonyabb ellátása, fejlesztése, az ügyfélbarát, professzionális közigazgatás kialakítása érdekében. Feladatracionalizálási lépés történik például a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása kapcsán annak érdekében, hogy a büntetőeljárás befejezéséről döntő szervek minden esetben tájékoztassák az igazságügyi szolgálatot az ügyek eredményéről. Vagy például a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosítása alapján a jövőben nem kell építési hatósági engedélyt kérni a kismegfeszítésű magánvezeték építéséhez, amennyiben az kizárólag olyan ingatlanon kerülne megépítésre, amelynek tulajdonosa az építéshez hozzájárult. Mindezek eredményeként a módosítás jelentős mértékben megkönnyítheti a megújuló energiahordozók elterjedését a háztartásokban és az önkormányzatoknál egyaránt.

A szabályozás keretében módosul a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény is. A szabályozás az önkormányzati tulajdonban lévő közterületek filmforgatási célú használatával kapcsolatos szabályokat racionalizálja. A szabályozás tárgyi hatályába tartoznak a filmforgatáshoz kapcsolódó hatósági eljárások is. Utóbbiak esetén a szabályozás a bejelentési kötelezettséget tenné általánossá, és a hatóságok fokozottabb ellenőrzési tevékenységével számol. A filmforgatási célú közterület-használat és a hozzá kapcsolódó hatósági eljárások racionalizálása érdekében 5 munkanapban kerülne meghatározásra az eljárás hossza, azzal, hogy sürgős eljárásban 2 munkanap alatt is elintézhető lenne a kérelem (mindehhez differenciált eljárási díjak társulnának). Az eljárások során általánossá válna az elektronikus út.

IV. Egyéb módosítások

A közigazgatási eljárásjog fejlesztése érdekében a Ket. módosításra kerül annak meghatározása érdekében is, hogy mely esetekben lehet biztosítani a telefonon történő érdemi ügyintézését a hatóság és az ügyfél között akkor, amikor az ügyfél kezdeményez kommunikációt a hatósággal, biztosítandó e szabályozással az ügyfélbarát közigazgatás továbbfejlesztését, a közigazgatás ügyfélbarát jellegének erősítését, továbbá az eljárások gyorsítását.

A Ket. a módosítás következtében – meghatározott eljárási cselekmények vonatkozásában – lehetővé teszi a telefonon történő ügyintézését, kapcsolattartást, azonban erről nem generálisan, általános jelleggel rendelkezik, hanem az ágazati jogszabálynak kell kitöltenie a törvényi

kereteket. Ennek kapcsán azonosításra kerültek olyan ügyféli eljárási cselekmények, amelyek vonatkozásában szintén értelmezhető, alkalmazható a telefonon keresztüli kapcsolattartás, így a módosítás következtében lehetővé válik például a hiánypótlás, az adatváltás-bejelentés telefonon történő teljesítése.

Kiemelendő ezzel összefüggésben, hogy a Ket. új keretszabályai sehol nem engedik meg, hogy az ágazati jogszabály kizárólagossá tegye a telefonon történő kapcsolattartást, azt mindig csak opcionális lehetőségként írhatja elő, biztosítandó ezzel az ügyféli érdekek védelmét.

A szabályozás az azonosításra alkalmasság mellett minden esetben előírja feltételként a telefonon való kapcsolattartás vonatkozásában, hogy azt „az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítésével” kell lefolytatni – e szövegezés a Ket. 28/A. § (7) bekezdésére tekintettel teremti meg a Ket. terminológiai összhangját.

Szükséges Ket. módosítása az Egyenlő Bánásmód Hatóság eljárásának részletes szabályaira vonatkozó, jelenleg a Ket.-ben, illetve kormányrendeleti szinten található rendelkezéseknek az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvénybe való áthelyezése érdekében is. A törvényi szabályozási szint arra tekintettel szükséges, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság autonóm államigazgatási szerv, így az eljárásával kapcsolatos kérdéseket törvényben kell szabályozni.

A módosítással lehetővé válik, hogy a mozgásában korlátozott személyek részére rendszeresített parkolási igazolvány kiadható legyen meghatározott körben említett/ nevesített szervezetek, intézmények részére is, amelyekről külön rendelkezéseket kell a törvényben megjelentetni. Szükséges továbbá a 2013. év elejével hatályba lépett rendelkezések kisebb mértékű korrekciója a végrehajtás egységességének elősegítése érdekében, amelyek technikai pontosításokként jelennek meg az előterjesztés első mellékletében.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1-15. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 16. §-hoz

A javaslat egyértelműen rendezi a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara (a továbbiakban: MISZK) és a területi kamarák státuszát, feladatait. Egyértelművé teszi, hogy mindkét szerv köztestület (ezáltal jogi személy), a MISZK-et a területi kamarák alkotják. A javaslat alapján

az országos képviselet kifejezetten a MISZK feladata, a területi kamara saját illetékességi területén rendelkezik képviseleti jogkörrel.

Az igazságügyi szakértőkkel szemben indított etikai eljárásokkal összefüggésben előjáróban fontos felhívni a figyelmet arra, hogy hasonlóan a közjegyzői, bírói, végrehajtói és egyéb – pl. közszolgálati tisztviselői jogviszonnyal kapcsolatos – fegyelmi eljárásokhoz, azok kizárólag az etikai vétség elkövetésével alaposan gyanúsítható személy és azon szervezet közötti jogviszonyt érintik, amely szervezetnek (köztestületnek) az adott személy tagja vagy amely őt alkalmazza. Következésképpen az etikai eljárás célja nem harmadik személyekkel szemben elkövetett jogsértések reparációja, mivel más jogviszony képezi az alapját: az etikai eljárásnak nem az eljárás alá vont személy és a harmadik személy közötti jogviszonyra irányadó szabályok, hanem az eljárás alá vont személy által gyakorolt hivatásrendre előírt szakmai, etikai szabályok megsértése a tárgya.

Mindezekkel szemben gyakorlati tapasztalatok szerint az igazságügyi szakértők ellen többnyire a pervesztes vagy pervesztésre álló felek kezdeményeznek etikai eljárást annak reményében, hogy az etikai eljárást lefolytató kamara az eljárás végén megállapítja a szakértő szakmai mulasztását és ez kihatással lehet a peres ügy újratárgyalhatóságára, azzal kapcsolatos perújítás kezdeményezésére.

Fontos hangsúlyozni, hogy a bíróságok függetlensége, valamint az igazságszolgáltatás eljárásrendjének fenntartása érdekében elengedhetetlen, hogy a bíróság jogerős döntésében elfogadott szakvéleményt (és ezáltal magát a bírósági döntést) egy a bíróságtól független szerv ne bírálhassa felül, ne alkothasson róla véleményt, hiszen a kamara ilyen ügyekben már a bírói döntés megalapozottságát veszélyeztetné.

Aggályos lehet az, hogy az etikai tanácsok által hozott határozatok – ha bírósági felülvizsgálat nem történik – jogerőre emelkednek, azok módosítására, visszavonására az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény nem ad lehetőséget. Mivel az ügy nem hatósági ügy, így felügyeleti intézkedésre sincs mód. Így törvényességi felügyeleti intézkedés esetén hiába értene a kamara egyet a Minisztérium javaslatával, törvényes lehetősége nincs a határozata módosítására vagy visszavonására.

Mindezen érvek alapján a javaslat a következőkben módosítja az etikai eljárások menetét:

- a) Egyértelműen biztosítja, hogy a kamara nem vizsgálhatja szakmai szempontból azt a szakvéleményt, amelyet a bíróság jogerős ítéletének meghozatala során elfogadott.
- b) A javaslat növeli az Etikai Bizottság (a továbbiakban: EB) elnökének szerepét: az EB elnöke a jövőben az etikai tanács kijelölése nélkül elutasíthatja azon kérelmeket, amelyekből egyértelműen kizárható az etikai vétség ténye, vagy amely cselekmények elévültek, vagy azokat a kamara a fenti okból nem vizsgálhatja.
- c) Az etikai tanács összetételével szemben a kamara elnöke is élhet kizárási indítvánnyal.

- d) Jogszabály-, alapszabály vagy kamarai határozat megsértése esetén a kamara jogerős döntéseit módosíthatja vagy visszavonhatja.
- e) Meghatározásra kerül egyes részcselekmények elvégzésének határideje.
- f) A jövőben az etikai büntetések nyilvántartását a területi kamara vezeti.
- g) Három etikai vétség elkövetése esetén a kamara kizárja tagjai közül a szakértőt, ami a névjegyzékből való törléséhez vezet.

A 17-21. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 22. §-hoz

A módosítás célja, hogy a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) vizsgálóinak besorolási szabályai mielőbb egyszerűsödjének és a módosítás révén a GVH működéséhez szervezeti és személyi állományához igazodó szükséges eltéréseken túl ne térjen el feleslegesen a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) rendelkezéseitől, nehezítve sok esetben a megfelelő új munkatársak felvételét.

A GVH állományának több mint felét jelenleg a 26-35 év közötti korosztály teszi ki, míg a nagy szakmai tapasztalattal bíró 40-50 év közötti középkorosztályt csak az állomány 9,6%-a képviseli a szervezetben. A hatékony szakmai munka fenntartása érdekében szükséges a nagy szakmai tapasztalattal rendelkező középkorosztály szervezethez vonzása, illetve megtartása, amely törekvést a vizsgálókra vonatkozóan jelenleg a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. LVII. törvényben rögzített – módosítani javasolt – besorolási szabályok nem támogatják azáltal, hogy vizsgáló gyakornoki besorolás kötelező jelenleg akkor is, ha a nagy szakmai tudással és munkatapasztalattal, adott esetben tudományos fokozattal rendelkező nem pályakezdő munkatársak kívánnának a GVH-nál közszolgálati jogviszonyt létesíteni. Ezért az érintett szabályok megváltoztatása indokolt úgy, hogy a vizsgáló gyakornoki besorolásba csak a valóban pályakezdő vizsgálók kerüljenek. Szintén e célt szolgálná az a módosítás, amely révén egyértelmű lenne, hogy vizsgálói besorolás ne csak vizsgálói gyakornokként korábban a GVH-nál foglalkoztatott személyek számára legyen lehetséges, hanem adott esetben máshol megfelelő szakmai gyakorlatot szerzett tapasztalt szakemberek is besorolhatóak legyenek vizsgálóként (természetesen a Kttv. háttérszabályainak megfelelő figyelembevételével).

A 23-26. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 27. §-hoz

A veszélyes áruk szállítása terén, mind a közúti, vasúti és vízi szállítások esetén jellemző probléma, hogy ellenőrzésre jelenleg csak az eljáró szerv illetékességi területének határáig van lehetősége a katasztrófavédelmi hatóságnak, így az ellenőrző szerv a megkezdett eljárást az illetékességi területén kívül nem tudja jogszerűen befejezni. Az elsőfokú hatósági jogkörnek a hivatásos katasztrófavédelmi szerv helyi szervéhez történő telepítését indokolja az ellenőrzések nagy száma, az ellenőrizni kívánt közlekedési hálózat és telephelyek területi megoszlása. A hatáskörök átcsoportosításával a veszélyes áru szállítás hatósági felügyelet alatt tartása hatékonyabbá válik, enyhül a hatóság ügyterhe, amely elősegíti az ügyintézési határidő betartását.

A 28-31. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 32. §-hoz

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény hatályos szövege értelmében az ügyvédi fegyelmi eljárás tárgyalása nyilvános. Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárás során ügyvédi titok, valamint személyes adatok is az eljárás anyagának részletei, nem indokolt a nyilvánosság fenntartása. Hasonlóan a többi fegyelmi és etikai tárgyaláshoz, a nyilvánosság kizárása indokolt.

Az igazságügyi szakértői kamarai szabályozáshoz hasonlóan az ügyvédi fegyelmi eljárások tekintetében is lehetőséget kap a kamara arra, hogy jogszabály-, alapszabály vagy kamarai határozat megsértése esetén jogerős döntéseit módosíthassa vagy visszavonhassa.

A 33-36. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 37. §-hoz

A rendelkezés egyrészt a közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásra vonatkozó szabályt tartalmazza. Másrészt a jelenleg is meglévő parkolási igazolvány nyilvántartást fogalmi meghatározás tekintetében pontosítani szükséges a kiadható igazolványok adattartalmának változása miatt. A parkolási igazolvány nyilvántartás adattartalmát ki kell bővíteni azon nem magánszemélyi körrel, amelyek részére az igazolvány kiadására a végrehajtási rendeletek alapján lehetőség nyílik. Az előterjesztés tárgyához szorosan nem kapcsolódó, de a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.) gyakorlati alkalmazása során problémát jelentő egyes rendelkezések pontosítása is szükségessé válik, annak érdekében, hogy a vámhatóság és a települési önkormányzat jegyzőjének hatáskörébe tartozó adatigénylések körét ki kell terjeszteni az általuk lefolytatott eljárások zavartalan lebonyolítása érdekében.

A Kknyt. 19. § (1) bekezdés e) pont ea) alpontjának, valamint g) pontjának 2012. december 31. napjáig hatályos szövege szerint a nyilvántartásból a települési önkormányzat jegyzője, gépjármű-adóztatási feladatok ellátásához, továbbá a vámhatóság a vámigazgatási eljáráshoz igényelhetette a Kknyt. törvény 9. §-ában meghatározott adatokat.

A Kknyt. jelenleg hatályos 19. § (1) bekezdés e) pont ea) alpontjának, valamint a g) pontjának a szövegét – amely szerint a jegyző, valamint a vámhatóság a korábbi, Kknyt. 9. §-ában meghatározott adatok helyett, azokhoz képest már csak egy szűkített adatkört kaphat meg a nyilvántartásból – a Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény 54. § (12) bekezdése állapította meg, 2013. január 1-jei hatállyal.

A jelen módosítás célja a Kknyt. hivatkozott rendelkezései tekintetében a 2012. december 31-ei állapotnak a helyreállítása annak érdekében, hogy a jegyző és a vámhatóság a Kknyt.-ben nevesített feladatai ellátásához ismételten a Kknyt. 9. §-ában meghatározott, valamennyi adatot igényelhesse.

A Kknyt. 24. § (1) és (2) bekezdése módosításának célja az, hogy a törvény a nyilvántartásból adatot igénylők tekintetében egyértelműen különbséget tegyen a Kknyt. 19. §-ában nevesített adatigénylők és a Kknyt. 21. § a) pontja szerinti kérelmezők között.

A 38. §-hoz

A víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény 50. §-a rendelkezik arról, hogy révkalauzi tevékenységet csak az a személy láthat el, akit a hajózási hatóság révkalauzként nyilvántartásba vett. A révkalauz a hajó vezetőjét a hajó vezetésében segítő, helyismerettel (vonalsismerettel) rendelkező személy. Azokon a víziutakon, ahol speciális vonalsmeretek

megléte szükséges, a hajóvezetőknek a vonalismereteket tanúsító vonalvizsgabizonyítvánnyal is rendelkezniük kell, így az úszólétesítmények vezetői nem vesznek igénybe révkalauzokat. A révkalauz-intézmény gyakorlatban ezért nem létezik, a nyilvántartás üres. A vonatkozó szabályozás hatályban tartása nem indokolt.

A 39-46. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 47. §-hoz

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 33. § (2) bekezdése értelmében az Egyenlő Bánásmód Hatóság (a továbbiakban: EBH) 2012. január 1-jétől autonóm államigazgatási szervnek minősül. Erre tekintettel az EBH szervezetének, működésének, illetve eljárásának szabályozása kizárólag törvényben történhet. Mivel az eljárási szabályok egy részét a jelenleg hatályos szabályozás szerint az Egyenlő Bánásmód Hatóságról és eljárásának részletes szabályairól szóló 362/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: EbKr.) tartalmazza, a fenti jogforrási szintre irányuló követelmény nem teljesül. Emellett az EbKr. egyes rendelkezései párhuzamosak vagy ellentétesek is a Ket., illetve az Ebktv. szabályaival. Mindezek alapján szükségessé vált az EbKr.-ben foglalt előírások törvényi szintre emelése, és az EbKr. hatályon kívül helyezése. Ez alapvetően úgy lenne megvalósítható, hogy az EBH-ra vonatkozó anyagi jogi szabályokat az Ebktv., az eljárásjogi szabályokat pedig a Ket. tartalmazza. Mindez azonban felvetette, hogy szükséges-e a továbbiakban is fenntartani azt a szabályozási megoldást, hogy az anyagi és az eljárásjogi szabályokat külön törvények szabályozzák.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény – 2012. február 1-jével – kiegészítette a Ket.-et egy új X/A. Fejezettel, mely az egyenlő bánásmód követelményének megsértése esetén követendő eljárásokra vonatkozó – az általános hatósági eljárásokra vonatkozó rendelkezésekhez képest – speciális szabályait állapította meg. E szabályokat a módosítás hatályba lépéséig az egyenlő bánásmódról és az Ebktv. tartalmazta.

A fenti megfontolások alapján az „eredeti állapot” kerül helyreállításra, így – a jogrendszer egységességének és a jogi szabályozás átláthatóságának biztosítása érdekében – az egyenlő bánásmód követelményével összefüggő minden szabály az Ebktv.-be kerül, ezzel párhuzamosan a Ket. vonatkozó rendelkezései hatályon kívül helyezésre kerülnek.

A 48-50. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

Az 51. §-hoz

Filmforgatási célú közterület-használatnak minősülne a közterület használata akkor is, ha az csak a filmforgatáshoz kapcsolódó technikai jellegű tevékenységhez, illetve parkoláshoz szükséges.

A szabályozás általánosan 5 munkanapos objektív határidőt ír elő, emellett bevezeti a sürgős eljárást 2 munkanapos objektív határidővel. A határidők naptári napokban is meghatározhatók, de a nagyon rövid eljárási határidőre, eljárási részhatáridőkre tekintettel ebben az esetben a hétvégék nehezen kezelhetők. Az objektív eljárási határidők célja, hogy a filmforgatás a tervezett időben biztosan megkezdhető legyen. Az 5 munkanapos eljárási határidő esetén az origo szerepet játszó fővárosi és megyei kormányhivatal az eddigi 3000 Ft általános illeték helyett 5000 Ft saját bevételt képező igazgatási szolgáltatási díjat kapna, sürgős eljárás esetében pedig 50.000 Ft igazgatási szolgáltatási díj kerülne bevezetésre. A hatósági eljárásokban közreműködő hatóságok esetén a számukra eredetileg járó illeték, igazgatási szolgáltatási díj másfélszerese, sürgős eljárás esetén – a fenti arány figyelembevételével – tizenötszöröse járna.

Az ügyintézés gyorsasága érdekében nem engedhető meg a döntések, illetve a közbenső irományok közlésével járó felesleges idővesztés, emiatt előírásra kerülne, hogy a szabályozás szerinti eljárások során a kérelmező, a fővárosi és megyei kormányhivatal, a települési önkormányzat, a filmforgatással érintett hatóságok, szakhatóságok, továbbá az egyéb érintett intézmények elektronikus úton tartanak kapcsolatot egymással.

A közterület-használat feltételeit a települési önkormányzatnak kell rendeletében meghatároznia, amely alapján a fővárosi és megyei kormányhivatal nagyon gyorsan képes lesz elkészíteni a hatósági szerződés tervezetét, mint egyfajta sablonszerződést.

Szabályozásra kerülnek a „vis maior” események esetére vonatkozó külön feltételek is, mivel előfordul, hogy a már hatósági szerződésben rögzített forgatást pl. rossz idő miatt kell lemondani. Az ezekre vonatkozó részletfeltételeket a települési önkormányzatok rendelete tartalmazza majd.

Az 52-54. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

Az 55. §-hoz

Az 55. § (9), (12) és (17) bekezdéséhez: a Ket. módosítását az indokolja, hogy egyrészt szükséges egyértelművé tenni azt a szabályt, mely szerint senki sem hivatkozhat arra, hogy a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatot nem ismeri. Ebben a mondatban a „senki” szó jogalkalmazói szempontból bizonytalanságra adhat okot, mivel előfordulhat, hogy a nyilvántartás egyes adatai bizonyos személyeknek eleve nem nyilvánosak, és így az adat nem ismerésére való hivatkozás e személyek által életszerű lehet. Annak ellenére indokolt lehet ez a pontosítás, hogy a Ket. rendelkezéseinek átfogó értelmezésével elvileg az is megállapítható, hogy a „senki sem hivatkozhat arra” szabály nem feltétlenül jelenti azt, hogy a közhiteles nyilvántartás mindenki számára nyilvános, és ahhoz bárki hozzáférhet. A „senki” ebben a rendszertani megfogalmazásban tehát arra utal, hogy senki olyan személy, akire az adott ágazati eljárási szabályok vonatkoznak, aki az adott ügyben, eljárásban ügyfél lehet, akinek jogai vagy kötelezettségei szempontjából releváns lehet az adat megismerése (tehát például aki az adatot vagy adatigénylés útján, vagy a nyilvántartásba való külön hatósági közreműködést nem igénylő betekintéssel ismeri meg – utóbbira példa az interneten közzétett nyilvántartás).

A Ket. módosítását másrészt az indokolja, hogy a Ket. 2013. július 1-jén hatályba lépő, a közhiteles hatósági nyilvántartásokkal kapcsolatos módosítása alapján a jogrendszerben található, közhitelesnek minősített hatósági nyilvántartások felülvizsgálata során nyilvánvalóvá vált, hogy a nyilvántartásba vételhez alkalmazható bizonyítási eszközök meghatározására nem elég pusztán a törvényi és a kormányrendeleti szintet fenntartani. Az egyes nyilvántartásokra vonatkozó bizonyos szabályok sokszor miniszteri rendeleti szinten található meg, így sok esetben indokolatlan és aránytalan jogalkotási szükségletet jelentett volna minden ilyen bizonyítási szabály legalább kormányrendeleti szinten való elhelyezése.

Az 55. § (1)-(8), (10)-(11), (13)-(16) és (18)-(21) bekezdéséhez: a módosítás következtében a Ket. 17. § (5) bekezdése, illetve 17/A. § (2) bekezdése akként módosul, hogy az ügyfél személyes adatainak és különleges adatainak továbbításához telefonon is megadhatja a hozzájárulását, amennyiben rendelkezésre állnak az ügyfél azonosításához szükséges, az információ megőrzését biztosító rögzítés lehetőségei. A Ket. 19. § új (1a) bekezdése megteremti a kormányablakok önálló hatóságként történő megjelenésének lehetőségét. Ennek értelmében a kormányablak első fokú hatóságnak minősül – törvényben vagy kormányrendeletben – meghatározott ügyekben az ügyre vonatkozó külön jogszabályban meghatározott egyéb hatóság mellett. Fontos rámutatni, hogy jelen szabály nem bővíti a párhuzamos eljárások kialakulása lehetőségének körét, mivel az csupán egy általános, hatáskör-telepítést szolgáló rendelkezés kíván lenni. Az eljárási kódex szabályai egyébként is

megfelelő rendezést nyújtanak az esetlegesen kialakuló hatásköri ütközések vonatkozásában. A Ket. 28/C. § (1) bekezdésének módosításával a jövőben az ügyfél az eljárási törvényben meghatározott, bármely kapcsolattartási forma útján jogosult lesz időpontfoglalásra, mely szabálytól bármely ágazati jogszabály eltérhet, amennyiben az adott ágazat sajátosságai indokolttá teszik. A Ket. hatályos 34. § (2) bekezdése már most is lehetővé teszi a kérelemnek telefonon történő előterjesztését életveszély, vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén.

Ezzel összefüggésben fontos rámutatni arra, hogy a Ket. 28/A. § (7) bekezdése jelenleg is lehetővé teszi külön jogszabálynak, hogy meghatározzon olyan cselekményeket, melyek vonatkozásában a hatóság és az ügyfél bármely – a Ket.-ben meghatározott – formában tarthatnak kapcsolatot. E szabály azonban nem követeli meg az ügyfél, egyéb érintett azonosíthatóságát. A Ket. 28/A. § (7) bekezdését a jelen módosítás változtatások nélkül meghagyta annak érdekében, hogy az ágazati jogalkotónak továbbra is legyen lehetősége az ott adott keretek kitöltésére – tehát a Ket. szerint az azonosíthatóság feltételének teljesülése nélkül is elképzelhető olyan ágazati érdek, mely az életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén túlmenően is indokolhatja a Ket. kapcsolattartásra vonatkozó szabályainak újraértelmezését. Fentiekre figyelemmel, a Ket. 34. § új (2a) bekezdésének beiktatására azért volt szükség, mivel a Ket. hatályos 34. § (2) bekezdéséből olyan értelmezés is levezethető volt, amely szerint a Ket. 34. § (2) bekezdése a Ket. 28/A. § (7) bekezdésének egy, a kérelem telefonon való előterjesztése tekintetében szabályozott szűkítő értelmezését tartalmazza.

Tekintettel a Ket. 34. § (5) bekezdésére, az előbb említett – generálisnak is tekinthető – szabály beiktatásával minden, az eljárási kódexben nevesített kérelem esetén lehetőség nyílik azok telefonon keresztül történő előterjesztésére. A Ket. 37. § új (3a) bekezdésének beiktatásával lehetővé válik, hogy – amennyiben ez a hiányzó adatok tekintetében értelmezhető – az ügyfél a hiánypótlási felhívásnak telefonon keresztül tegyen eleget. Nyilvánvaló ugyanis, hogy telefonon nincs lehetőség például dokumentumok csatolására. A rendelkezés értelmében az értesítés a jövőben szóban (személyesen vagy telefonon) is megtehető. A Ket. 51. § (7) bekezdése értelmében az ügyfél nyilatkozatot tehet, továbbá adatot szolgáltat, illetve a nyilatkozattételt és az adatszolgáltatást meg is tagadhatja telefonon, a törvényben meghatározott garanciális feltételek megléte esetén. Szintén lehetővé válik – a Ket. 99. § új (3) bekezdésének beiktatásával – a fellebbezésről való lemondó nyilatkozat telefonon történő megtétele. A módosítás ugyanakkor – garanciális okokból – kizárja a fellebbezési kérelemnek telefonon történő előterjesztését. Ezen szabály tehát kivételi kört határoz meg a Ket. 34. § új (2a) bekezdésének érvényesülése alól. A telefonon történő érdemi ügyintézés lehetőségének megteremtése érdekében módosulnak az ügyintézési rendelkezés szabályai is. A Ket. 162. § (1) bekezdésének módosításával előírásra kerül, hogy - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a hatóság köteles az ügyfél ügyintézési rendelkezését az elektronikus kapcsolattartás (beleértve a hangkapcsolatot biztosító elektronikus utat és a telefont) során figyelembe venni. A Ket. 19. § (1a) bekezdésében szereplő, általános hatáskör-telepítést tartalmazó szabályhoz tartozó felhatalmazó rendelkezés.

Az 56. §-hoz

A Ket. 44. § (1a) bekezdésének megfelelően az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság azon ügyekben, ahol a tényállás egyértelmű, és pozitív döntés várható, az eljárás gyorsítása, az ügyfelek érdekeinek védelme érdekében mellőzheti a szakhatóság felkérését.

Az igazságügyi szakértő megalapozatlan szakvéleménye gyakran az eljárás elhúzódásához, felesleges költségekhez vezet. A javaslat alapján ilyen szakvélemények esetén a kirendelő jelzéssel él az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság felé. Amennyiben a szakértő öt ilyen jelzést gyűjt össze, úgy törölni kell a névjegyzékből és csak öt év elteltével vehető vissza.

Az 57-58. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

Az 59. §-hoz

Szükséges a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény olyan jellegű módosítása, amely pontosan meghatározza a büntetőeljárás befejezéséről döntő szervek tájékoztatásának tartalmi elemeit. A gyakorlatban a büntetőügyben eljáró szervek nem minden esetben tájékoztatják a szolgálatot az – igazolással érintett – ügy eredményéről. Az eredeti jogalkotói szándék érvényesülését elősegítheti a fenti megoldás.

A 60-66. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 67. §-hoz

A módosítás értelmében nem lenne szükség építési hatósági engedélyt kérni a kifestésű magánvezeték építéséhez, amennyiben az kizárólag olyan ingatlanon kerülne megépítésre, amelynek tulajdonosa az építéshez hozzájárult. A módosítás jelentős mértékben megkönnyítheti a megújuló energiahordozók elterjedését a háztartásokban és az önkormányzatoknál egyaránt.

A 68-90. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 91. §-hoz

Az egyik rendelkezés az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazza. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 67. § szerinti módosítása következtében szükséges megteremteni az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény közötti koherenciát. Tekintettel arra, hogy a módosítás következtében nem minden erdészeti szakszemélyzet és jogosult erdészeti szakszemélyzet lesz jogosult rendészeti feladat ellátására, így szükséges egy átmeneti rendelkezés beiktatás az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvénybe annak érdekében, hogy az erdészeti szakszemélyzet és a jogosult erdészeti szakszemélyzet részére kiadott szolgálati igazolványt és jelvényt vissza kell vonni.

A 92-94. §-hoz

A rendelkezések az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazzák.

A 95. §-hoz

A Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 6. §-a a következőket rögzíti: „A nemzeti ünnepeken Magyarország lobogóját (a továbbiakban: lobogó) ünnepélyes keretek között, katonai tiszteletadással az Országház előtt fel kell vonni.” A lobogó felvonására e feltételek megtartásával a Kossuth tér rekonstrukciójára tekintettel nincs lehetőség a következő nemzeti ünnepeken. Emiatt indokolt és halaszthatatlan olyan eljárási szabály rögzítése, amely szerint ha a lobogó felvonásának feltételei az Országház előtt nem állnak rendelkezésre, akkor a lobogót Budapesten, a Hősök terén kell felvonni.

A 96. §-hoz

A rendelkezés az egyes közhitelesként megállapított hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályokat tartalmazza.

A 97-101. §-hoz

A §-ok a záró rendelkezéseket tartalmazzák. A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvény a Ket. közhiteles hatósági nyilvántartásokra vonatkozó szabályait 2013. július 1-jén lépteti hatályba. Ennek megfelelően a javaslat ezzel összefüggő rendelkezéseit is ugyanakkor kell hatályba léptetni.